

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning. I propositionen föreslås det vidare att utlänningslagen, en lag om ändring av utlänningslagen, lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen, en lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen, lagen om ordnande av social- och hälsovård, universitetslagen, yrkeshögskolelagen, gymnasielagen, lagen om yrkesutbildning, lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån, lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus, aravabegränsningslagen och lagen om bostadsrättsbostäder ändras.

Genom propositionen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv som gäller villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning.

Syftet med direktivet är att det inom Europeiska unionens område ska finnas ett attraktivt unionsövergripande system för högkvalificerade tredjelandsmedborgare.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll.....	6
3 Nuläge och bedömning av nuläget	6
3.1 Allmänt	6
3.2 Presentation per artikel	8
4 Förslagen och deras konsekvenser	15
4.1 De viktigaste förslagen	15
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	15
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	15
4.2.2 Konsekvenser för företagen.....	16
4.2.3 Andra konsekvenser för människor och samhälle.....	16
4.2.3.1 Konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna	16
4.2.3.2 Sökande och deras familjemedlemmar	16
4.2.3.3 Jämlikhet och jämställdhet mellan könen.....	17
4.2.3.4 Myndigheter.....	17
4.2.3.5 Beskickningar	17
4.2.3.6 Sysselsättning och arbetsliv	18
4.2.3.7 Åland.....	18
4.2.3.8 Kommuner och välfärdsområden	18
4.2.3.9 Gränsöverskridande konsekvenser	18
5 Alternativa handlingsvägar.....	18
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	18
5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	20
6 Remissvar	21
7 Specialmotivering.....	24
7.1 Lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning.....	24
7.2 Utlänningslagen	33
7.3 Lagen om ändring av utlänningslagen	35
7.4 Lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	35
7.5 Lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	36
7.6 Lagen om ordnande av social- och hälsovård.....	36
7.7 Universitetslagen	36
7.8 Yrkehögskolelagen.....	37
7.9 Gymnasielagen	37
7.10 Lagen om yrkesutbildning	37
7.11 Lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	37
7.12 Lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus	37

7.13 Aravabegränsningslagen.....	37
7.14 Lagen om bostadsrättsbostäder.....	38
8 Ikraftträdande	38
9 Verkställighet och uppföljning	38
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	38
LAGFÖRSLAG.....	41
1. Lag om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning.....	41
2. Lag om ändring av utlänningslagen.....	49
3. Lag om ändring av 187 och 194 § i en lag om ändring av utlänningslagen	51
4. Lag om ändring av 11 och 13 § i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	52
5. Lag om ändring av lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	53
6. Lag om ändring av 56 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård	56
7. Lag om ändring av 9 och 10 § i universitetslagen	56
8. Lag om ändring av 13 och 13 a § i yrkeshögskolelagen.....	57
9. Lag om ändring av 9 § i gymnasielagen	58
10. Lag om ändring av 33 § i lagen om yrkesutbildning	59
11. Lag om ändring av 11 § i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	60
12. Lag om ändring av 10 § i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus	60
13. Lag om ändring av 4 § i aravabegränsningslagen	61
14. Lag om ändring av 12 § i lagen om bostadsrättsbostäder.....	62
BILAGA	64
PARALLELLTEXTER.....	64
2. Lag om ändring av utlänningslagen.....	64
3. Lag om ändring av 187 och 194 § i en lag om ändring av utlänningslagen	70
4. Lag om ändring av 11 och 13 § i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	71
5. Lag om ändring av lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen.....	73
6. Lag om ändring av 56 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård	77
7. Lag om ändring av 9 och 10 § i universitetslagen	78
8. Lag om ändring av 13 och 13 a § i yrkeshögskolelagen.....	80
9. Lag om ändring av 9 § i gymnasielagen	81
10. Lag om ändring av 33 § i lagen om yrkesutbildning	82
11. Lag om ändring av 11 § i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	83
12. La om ändring av 10 § i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus	84
13. Lag om ändring av 4 § i aravabegränsningslagen	85
14. Lag om ändring av 12 § i lagen om bostadsrättsbostäder.....	86

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG, nedan *blåkortsdirektivet*, antogs den 20 oktober 2021. Direktivet syftar till att underlätta inresa och vistelse för högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer. Syftet är att det inom Europeiska unionens område ska finnas ett attraktivt unionsövergripande system för högkvalificerade tredjelandsmedborgare. Målet med reformen av EU-blåkortet är att skapa verkligt europeiskt mervärde för att locka till sig kompetens, vilket görs genom ett effektivt och flexibelt instrument som är gemensamt för hela EU.

Reformen av direktivet inleddes i och med de utmaningar i genomförandet av blåkortsdirektivet som identifierades i kommissionens meddelande av den 22 maj 2014. Enligt direktivet bör unionen eftersträva att inrätta ett mer attraktivt och effektivt unionsövergripande system för högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer. Unionens hållning när det gäller att locka sådana högkvalificerade arbetstagare bör ytterligare harmoniseras och EU-blåkortet bör bli det viktigaste verktyget i det avseendet, med snabbare förfaranden, mer flexibla och inkluderande kriterier för inresa och vistelse samt mer omfattande rättigheter, däribland underlättad rörlighet inom EU. Direktivets bestämmelser gäller bland annat grunderna för inresa och vistelse samt nekande och återkallande av detta, EU-blåkortet samt förfarandena, rättigheterna och rörligheten mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 18 november 2023.

Genom denna proposition sätts blåkortsdirektivet i kraft och samtidigt främjas invandring av kompetent arbetskraft.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 ”Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” sätts som mål att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation, att företagens administrativa börda ska minskas och att tillgången och efterfrågan på arbetskraft ska motsvara varandra bättre. I meddelandet konstateras att det behövs en övergripande politik för arbetskraftsmigrationen och att invandrarna bör integreras bättre. Åtgärderna för att underlätta inresa och vistelse för högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer bör granskas utifrån detta bredare perspektiv.

Europeiska rådet konstaterar i sina slutsatser av den 26 och 27 juni 2014 att Europa för att även framöver kunna attrahera människor med talanger och färdigheter måste delta i den globala konkurrensen om dessa personer. För detta måste Europa utveckla strategier för att maximera möjligheterna till laglig migration som också omfattar förenhetligande av de nuvarande reglerna.

I kommissionens meddelande av den 13 maj 2015 ”En europeisk migrationsagenda” ges en uppmaning till att skapa ett unionsövergripande system för att locka högkvalificerade medborgare i tredjeländer, och konstateras att rådets direktiv 2009/50/EG ska ses över för att

unionen med dess hjälp mer effektivt ska kunna locka begåvningar och den vägen svara mot befolkningsutmaningar i unionen samt bristen på arbetskraft och kompetens inom nyckelsektorerna i unionens ekonomi. Uppmaningen att se över direktivet upprepas i kommissionens meddelande av den 23 september 2020 ”Ny migrations- och asylpakt” där det konstateras att reformen av EU-blåkortet ska leda till ett verkligt europeiskt mervärde för att locka kompetens genom ett effektivt och flexibelt instrument som är gemensamt för hela EU.

Kommissionen lämnade den 6 april 2016 ett meddelande till Europaparlamentet och rådet om en reform av det gemensamma asylsystemet och utveckling av lagliga vägar till Europa. Europaparlamentet krävde i sin resolution av den 12 april 2016 en ambitiös och riktad översyn av direktiv 2009/50/EG, inbegripet dess tillämpningsområde. Utifrån meddelandet lade kommissionen den 7 juni 2016 fram sitt förslag till direktiv COM (2016) 378 (final) om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning samt om upphävande av det tidigare direktivet 2009/50/EG (det s.k. blåkortsdirektivet).

Inrikesministeriet lämnade den 1 september 2016 statsrådets U-skrivelse ([U 44/2016 rd](#)) om kommissionens förslag till riksdagen, och riksdagens förvaltningsutskott lämnade sitt utlåtande om skrivelsen den 28 september 2016 ([FvUU 30/2016 rd](#)). I takt med att förhandlingarna framskred lämnades en kompletterande U-skrivelse till riksdagen den 24 april 2017. Förvaltningsutskottet lämnade sitt utlåtande den 31 maj 2017 ([FvUU 16/2017](#)).

Förhandlingarna om direktivet var stundvis svåra och i och med bytet av rådets ordförande varierade satsningarna på att föra förhandlingarna framåt. Förhandlingarnas längd påverkades även av det rekordartade antalet asylsökande till EU 2015 som inföll samtidigt med förhandlingarna. Förhandlingarna pågick sammantaget mer än fem år och direktivet antogs slutligen den 20 oktober 2021.

Beredningen av propositionen

Arbets- och näringsministeriet tillsatte den 28 februari 2023 en arbetsgrupp för att bereda en regeringsproposition om genomförandet av blåkortsdirektivet. Till arbetsgruppen kallades företrädare för inrikesministeriet, utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt Migrationsverket. I beslutet om tillsättandet av arbetsgruppen konstaterades att arbetsgruppen under beredningen kan höra experter och ordna samråd.

Den 30 mars 2023 ordnades ett samråd med arbetsmarknadsorganisationerna om definitionen av lönetröskeln. Vid samrådet hördes Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Finlands näringsliv EK, Företagarna i Finland, Akava, Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT och Tjänstemannacentralorganisationen STTK. Artikel 5.3 i direktivet förutsätter att arbetsmarknadens parter hörs innan lönetröskeln fastställs.

Dessutom skickades det ut en enkät om lönetröskeln till medlemsföretagen i företagsrådet vid Helsingforsregionens handelskammare.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga webbtjänsten på adressen <https://tem.fi/sv/projekt-och-lagberedning> under numret [TEM014:00/2023](#).

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Syftet med det reviderade blåkortsdirektivet är att inrätta ett tydligt och öppet unionsövergripande system för inresa och vistelse för att unionen ska kunna locka och behålla högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer samt för att främja rörligheten för dessa arbetstagare. Direktivet begränsar inte medlemsstaternas befogenhet att bevilja andra nationella uppehållstillstånd för arbete som kräver högkvalificerad kompetens än EU-blåkortet, vilket gör det möjligt att hålla kvar bestämmelsen i 73 § i utlänningslagen om uppehållstillstånd för specialsakkunniga.

I artikel 5.3 i blåkortsdirektivet bestäms att lönetröskeln för beviljandet av EU-blåkortet ska fastställas nationellt. I det tidigare gällande rådets direktiv 2009/50/EG föreskrevs en fast lönetröskel som var 1,5 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen. I det reviderade direktivet väljer medlemsstaten själv inom intervallet 1,0–1,6. Dessutom föreskrivs det i artikel 5.4 och 5.5 att medlemsstaterna nationellt i vissa fall får föreskriva om en lägre lönetröskel än den valda. De här situationerna gäller vissa ISCO-08-branscher, där det särskilt behövs arbetstagare, och även för personer som avlagt högre utbildning vilken inte är äldre än tre år.

I kapitel V i blåkortsdirektivet föreskrivs om rörlighet mellan medlemsstaterna. EU-direktiven har ofta bestämmelser om den inre rörligheten inom EU. I skäl 6 i direktivet konstateras att det bör inrättas ett tydligt och öppet unionsövergripande system för inresa och vistelse för att unionen ska kunna locka och behålla högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer samt för att främja rörligheten för dessa arbetstagare.

I artikel 26 i blåkortsdirektivet föreskrivs om förteckningen över yrken i bilaga I. Enligt punkt 1 i artikeln ska de yrken förtecknas i bilaga I för vilka kunskaper, färdigheter och kompetenser som kan styrkas genom bevis på ett erforderligt antal år av relevant yrkeserfarenhet betraktas som likvärdiga med de kunskaper, färdigheter och kompetenser som kan styrkas genom bevis på högre utbildning vid ansökan om ett EU-blåkort. Enligt punkt 2 i artikeln ska kommissionen senast den 18 november 2026 och därefter vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om sin bedömning av förteckningen över yrken i bilaga I, med beaktande av arbetsmarknadens föränderliga behov. Dessa rapporter ska utarbetas efter samråd med de nationella myndigheterna, på grundval av ett offentligt samråd som ska omfatta arbetsmarknadens parter. På grundval av dessa rapporter får kommissionen vid behov lägga fram lagstiftningsförslag för att ändra bilaga I.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Allmänt

Rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning sattes i Finland i kraft genom ändringar i utlänningslagen och vissa lagar som har samband med den (RP 37/2011 rd) så att ändringarna trädde i kraft den 1 januari 2012.

Till följd av direktiv 2009/50/EG föreskrivs i utlänningslagen om definitioner (3 §), ansökan om uppehållstillstånd i Finland för EU-blåkortsinnehavare som kommer från en annan medlemsstat och dennes familjemedlemmar (49 §), det första uppehållstillståndets och det fortsatta tillståndets längd (53 och 55 §), beviljande av EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare (56 a §), återkallande av EU-blåkort (58 b §), Migrationsverkets befogenhet att bevilja uppehållstillstånd (67 §), behandlingstid för ansökan på basis av familjeband (69 a §), beviljande av EU-blåkort (73 a §), återkomst till och vistelse i landet för

innehavare av EU-blåkort och deras familjemedlemmar som flyttat till en annan medlemsstat (73 b §) och behandlingstid för ansökningar om EU:s blåkort (84 §). Bestämmelserna i direktiv 2009/50/EG har inte till alla delar satts i kraft nationellt så exakt som kommissionen numera förutsätter att genomförandet ska ske. Således föreskrivs det inte uttryckligen i den gällande utlänningslagen om tillämpningsområdet för artikel 3 i direktiv 2009/50/EG, om grunderna för avslag på ansökan om EU-blåkort i artikel 8 och om grunderna för att återkalla eller inte förlänga EU-blåkort i artikel 9, där det har gjorts vissa ändringar i det reviderade direktivet. Det ligger i kommissionens intresse att följa hur direktiven sätts i kraft i medlemsstaterna för att få en uppfattning om hur enhetligt och attraktivt EU ter sig utåt, i synnerhet i den globala konkurrensen om kompetent och utbildad arbetskraft.

Finland tillämpar i praktiken dessutom ett nationellt uppehållstillstånd för specialsakkunniga som det finns bestämmelser om i 73 § i utlänningslagen. Vid en revidering av kapitel 5 i utlänningslagen (trädde i kraft 23.2.2023) gjordes det ett eget nationellt tillstånd för specialsakkunniga med betoning på uppehållstillståndets betydelse i uppehållstillståndssystemet och attraherandet av högutbildade personer till Finland. Som kriterium för tillståndet satte man dessutom att en specialsakkunnigs lön ska vara minst den genomsnittliga bruttolönen för löntagare.

Statistik över beviljade EU-blåkort 2017–2023

År	Första tillstånd, antal	Fortsatt tillstånd, antal	Genomsnittlig lön	Lönebröskel
2017	75	27		
2018	99	51		4 663 €
2019	163	62	6 429 €	
2020	108	93	6 352 €	
2021	191	109	6 378 €	5 601 €
2022	360	134	6 819 €	5 069 €
2023	163	181	6 860 €	5 209 €

Statistik över beviljade uppehållstillstånd för specialsakkunniga 2017–2023

År	Första tillstånd, antal	Fortsatt tillstånd, antal	Genomsnittlig lön
2017	1 374	1 163	
2018	1 439	1 227	
2019	1 839	1 295	4 463 €
2020	864	1 494	4 554 €
2021	1 293	1 765	4 702 €
2022	2 358	1 714	4 843 €
2023	1 297	1 865	

Statistik över rörligheten till andra medlemsstater med EU-blåkortet är inte tillgänglig. Migrationsverket statistikför endast ansökningar och beslut om EU-blåkort. Det görs inga registreringar i verkets UMA-system om rörlighet i någondera riktningen som kunde användas för att utreda antal. Migrationsverkets bedömning är att av dem som ansöker om kortet i Finland endast några få per år har ett kort beviljat av en annan medlemsstat sedan tidigare.

Migrationsverket har inga uppgifter om personer som vistats i Finland under en kortare tid med en annan stats kort, inte heller om personer som lämnat Finland, vilken situationen är även för övriga uppehållstillstånd beroende på den rörlighet för kortare vistelse som är tillåten med uppehållstillstånd inom Schengenområdet.

3.2 Presentation per artikel

Artiklar i direktivet som medför ändringar i den gällande lagstiftningen

I *artikel 1* i direktivet finns bestämmelser om villkor för inresa och vistelse i mer än tre månader på medlemsstaternas territorium, och de rättigheter som gäller för tredjelandsmedborgare vid högkvalificerad anställning och för deras familjemedlemmar. Dessutom ges bestämmelser om villkor för deras inresa och vistelse, och de rättigheter som gäller för dem i andra medlemsstater än i den som först beviljat EU-blåkort. Direktivet förutsätter att bestämmelserna införs i lag.

I *artikel 2* anges definitioner. Om artikel 2.1–2.9 och artikel 2.14 ska föreskrivas i lag.

I *artikel 3* finns bestämmelser om tillämpningsområdet. I punkt 1 i artikeln finns bestämmelser om de tredjelandsmedborgare som direktivet tillämpas på och i punkt 2 om dem som det inte tillämpas på. Det ska föreskrivas om tillämpningsområdet i lag.

I *artikel 5* finns bestämmelser om kriterier för inresa och vistelse. I punkt 1 i artikeln föreskrivs att innehavare av EU-blåkort vad gäller inresa och vistelse enligt led a ska lägga fram giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande, enligt led b och c för oreglerade och reglerade yrken lägga fram handlingar och enligt led d lägga fram en giltig resehandling. I punkt 3 i artikeln föreskrivs om lönetröskeln som är en förutsättning för beviljande av EU-blåkort. Den ska fastställas nationellt så att den är minst 1,0 men inte mer än 1,6 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen.

I *artikel 7* i direktivet föreskrivs om grunderna för avslag på en ansökan. I punkt 1 i artikeln föreskrivs om absoluta situationer då en ansökan ska avslås. Sådana situationer är när grunderna för inresa och vistelse inte uppfylls, handlingarna har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, den sökande är ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan eller arbetsgivarens verksamhet etablerades eller bedrivs huvudsakligen för att underlätta inresa för tredjelandsmedborgare. I punkt 2 i artikeln finns bestämmelser om prövningsbaserade grunder för avslag. Sådana är omständigheter i anslutning till arbetsmarknadssituationen samt arbetsgivarens försummelse av sina arbetsgivarskyldigheter eller ålagda sanktioner för olaglig anställning av arbetskraft eller brister i uppfyllandet av de rättsliga skyldigheterna beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor. Dessutom kan orsaken vara att arbetsgivarens verksamhet har avvecklats eller den ekonomiska verksamheten har upphört, att arbetsgivaren enligt direktiv 2009/52/EG har ålagts sanktioner och för att säkerställa etisk rekrytering. I punkt 3 i artikeln föreskrivs att varje beslut om att avslå en ansökan ska beakta de särskilda omständigheterna i fallet och respektera proportionalitetsprincipen, dock utan att detta begränsar tillämpningen av punkt 1. I utlänningslagen föreskrivs inte om avslag på ansökan om EU-blåkort med denna precision.

I *artikel 8* i direktivet föreskrivs om grunderna för att återkalla eller inte förlänga ett EU-blåkort. Punkt 1 i artikeln har bestämmelser om situationer när ett EU-blåkort inte ska förlängas eller det ska återkallas. Enligt led a i punkten beviljas tillstånd inte när EU-blåkort och handlingar förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, enligt led b när den berörda tredjelandsmedborgaren inte längre har ett giltigt anställningsavtal, enligt led c när den

berörda tredjelandsmedborgaren inte längre har de kvalifikationer som arbetet kräver och enligt led d när lönenivån är alltför låg.

Punkt 2 i artikeln har bestämmelser om situationer när EU-blåkort får återkallas eller inte behöver förlängas. I led a föreskrivs om omständigheter i samband med allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan, i led b om arbetsgivarens försummelse av sina arbetsgivarskyldigheter, i led c om förutsättningarna för försörjning, i led d om vistelse i andra syften än som EU-blåkortsinnehavare, i led e om försummelse av att följa anställningsvillkoren, i led f om försummelse att följa vissa bestämmelser i direktivet i anslutning till arbetet, i led g om resehandling som inte är i kraft och i led h om försummelse av att följa direktivets bestämmelser om rörlighet. I andra stycket i punkt 2 i artikeln föreskrivs om omständigheter att beakta vid bedömningen av förutsättningarna för försörjning.

I punkt 3 i artikeln föreskrivs närmare om tillämpningen av led f i punkt 2.

I punkt 4 i artikeln föreskrivs om situationer när en EU-blåkortsinnehavare tillfälligt och i högst 12 månader inte uppfyller kriterierna för inresa och vistelse på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller föräldraledighet.

I punkterna 5 och 6 föreskrivs om situationer när EU-blåkortsinnehavaren är arbetslös, varvid EU-blåkortet inte får återkallas eller förlängning vägras och när EU-blåkortsinnehavaren ska ges en tidsfrist på tre eller sex månader, beroende på vistelsens längd, för att hitta ett nytt arbete. Det ska föreskrivas om detta i lag. Nationellt kan beslutas om längre tid än tre eller sex månader för att söka arbete, men vid beredningen ansågs det att man i det här skedet föreskriver om det på samma sätt som i direktivet.

I punkt 7 i artikeln föreskrivs om en helhetsbedömning vid beslutsfattandet.

Artikel 9 i direktivet innehåller bestämmelser om EU-blåkortet. Enligt punkt 1 i artikeln ska kortet beviljas när kriterierna uppfylls. I punkt 2 i artikeln finns bestämmelser om uppehållstillståndets giltighetstid, i punkterna 3–6 om anmärkningar på uppehållstillståndskortet och i punkt 5 dessutom om en situation när en EU-blåkortsinnehavare får internationellt skydd och om omständigheter gällande utredningen av det och om överföring av flyktingstatusen. I punkt 7 i artikeln föreskrivs om de rättigheter EU-blåkortsinnehavare har under kortets giltighetstid.

Artikel 10 innehåller bestämmelser om ansökan om inresa och vistelse. Enligt punkt 1 i artikeln ska medlemsstaterna besluta vem som får göra ansökan, enligt punkt 2 om behandlingen av ansökan oberoende av om den sökande finns i landet eller inte och enligt punkt 3 om att medlemsstaterna i enlighet med den nationella lagstiftningen har rätt att godta en ansökan om EU-blåkort som lämnats in av en tredjelandsmedborgare som inte har ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse, men som uppehåller sig lagligt på medlemsstatens territorium.

I *artikel 11* föreskrivs om rättssäkerhetsgarantier, det vill säga inom vilken tid beslut om en ansökan ska fattas och tillkännages samt om förfarandet för att komplettera ansökan. Dessutom föreskrivs där om den sökandes tillåtna vistelse i landet när tillståndet förlängs samt om lämnandet av minst samma rättssäkerhetsgarantier till den som ansöker om ett EU-blåkort som den som ansöker om nationellt uppehållstillstånd för specialsakkunniga redan har.

Artikel 13 i direktivet innehåller bestämmelser om godkända arbetsgivare. I punkt 5 i artikeln föreskrivs att om medlemsstaterna beviljar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad

anställning och har inrättat förfaranden för godkännande av arbetsgivare som underlättar utfärdandet av sådana uppehållstillstånd, ska de tillämpa samma godkännandeförfaranden på ansökningar om EU-blåkort om godkännandeförfarandena för utfärdande av sådana tillstånd är mer förmånliga än de som föreskrivs i punkterna 1–4. I 5 kap. i utlänningslagen föreskrivs om certifiering för arbetsgivare som tillämpas på ansökningsförfarandet för uppehållstillstånd för specialsakkunniga enligt 73 § och EU-blåkort enligt 73 a §, varvid regleringen även i fortsättningen ska gälla EU-blåkortet när det föreskrivs om det i en separat lag.

Artikel 14 innehåller bestämmelser om sanktioner mot arbetsgivare. Det ska inkluderas hänvisningsbestämmelser i lagen till bestämmelser i strafflagen och utlänningslagen samt till 187 § i utlänningslagen om vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete, så kallad vägran av beslut. Det är inte ändamålsenligt att ta in egna materiella bestämmelser i en separat lag till dessa delar, utan regleringen kan genomföras till exempel genom att ändra 187 § 1 mom. i utlänningslagen om vägran av beslut. För tillämpningen av lagen är det ingen tydlig och med tanke på arbetsgivarna ingen effektiv reglering att det föreskrivs om vägran av beslut i flera lagar.

Punkt 7 i *artikel 17* om familjemedlemmar med bestämmelser om att vistelsetiden i olika medlemsstater räknas samman, när man beräknar om längden av den vistelse som krävs för beviljande av eget uppehållstillstånd uppfylls, har sin motsvarighet i artikel 15.7 i direktiv 2009/50/EG. Skillnaden i den nya regleringen är att den är förpliktande, varför bestämmelsen ska sättas i kraft. Dessutom föreskrivs det att medlemsstaterna kan kräva två års laglig och oavbruten vistelse på den medlemsstats territorium där ansökan om eget uppehållstillstånd lämnas in, omedelbart före inlämningen av den berörda ansökan.

I *artikel 18* i direktivet föreskrivs om beviljande av ställning som varaktigt bosatt i EU för EU-blåkortsinnehavare. Bestämmelserna i direktivet har ändrats jämfört med tidigare. Om detta föreskrivs i 56 a § i utlänningslagen, som måste ändras. Till paragrafen behöver fogas bestämmelser om hur vistelse samlas in på basis av rörlighet i en annan medlemsstat. När uppehållstillstånd beviljas räknas vistelsetiderna mer omfattande samman än tidigare på olika grunder. Här beaktas vistelse i en annan medlemsstat när vistelsen har grundat sig på ett EU-blåkort, ett nationellt uppehållstillstånd för specialsakkunniga, ett uppehållstillstånd för forskare samt hälften av tid som baserar sig på studier. Också vistelse som person som får internationellt skydd beaktas. För tydlighetens skull bör det konstateras att den bestämmelse som kräver två års vistelse som EU-blåkortsinnehavare omedelbart före ansökan i den medlemsstat där tillståndet söks kvarstår.

Artikel 20 i direktivet innehåller bestämmelser om rörlighet för kortare vistelse. Tidigare föreskrevs det inte i direktiv 2009/50/EG om rörlighet för kortare vistelse, varför den inte heller regleras i utlänningslagen. Det ska föreskrivas om rörlighet för kortare vistelse i lag.

Artikel 21 i direktivet innehåller bestämmelser om rörlighet för längre vistelse. I kapitel V i direktiv 2009/50/EG föreskrivs det om vistelse i andra medlemsstater på samma sätt som det nu i direktivet föreskrivs om rörelse för långvarig vistelse. I 49 § 1 mom. 4 a punkten i utlänningslagen föreskrivs om rörlighet till Finland, men lagen innehåller inga närmare bestämmelser om detta. Det ska föreskrivas mer ingående om rörligheten i lag.

I *artikel 22* i direktivet föreskrivs om familjemedlemmars vistelse i en annan medlemsstat. Det ska föreskrivas närmare än i den gällande lagen om ansökan om uppehållstillstånd, vistelse, innehållet i ansökan, tillståndsförfarandet och dess längd.

I *artikel 23* föreskrivs det om garantier och sanktioner för rörlighet. I lag ska utfärdas bestämmelser om punkt 1 i artikeln, enligt vilken den första medlemsstaten inte får återkalla ett EU-blåkort innan den andra medlemsstaten har fattat beslut om ansökan om rörlighet för längre vistelse. Detsamma gäller för punkt 2, enligt vilken det ska vara tillåtet att återvända till den första medlemsstaten i vissa fall.

I *bilaga I* till direktivet finns en förteckning över yrken som avses i artikel 2.9. Det föreslås att förteckningen ska tas in i en bestämmelse i den föreslagna lagen.

Artiklar i direktivet som inte medför ändringar i lagstiftningen

I *artikel 2* i direktivet anges definitioner. Det behöver inte föreskrivas om punkterna 10–13 i artikeln i lag, eftersom det är onödigt på grund av definitionernas allmänspråkliga karaktär. I specialmotiveringen till 5 § i den nya föreslagna lagen finns ett omnämnande av de yrken som regleras i artikelns punkt 11 och även definitionen av affärsverksamhet i punkt 13 förklaras i motiveringen till 12 § i samma lag.

Enligt *artikel 4* i direktivet får det föreskrivas nationellt om förmånligare bestämmelser som kan ingå i unionsrätten och olika internationella avtal. Det behövs ingen separat bestämmelse om detta.

I *artikel 5* i direktivet finns bestämmelser om kriterier för inresa och vistelse. Det behöver inte föreskrivas i lag om viseringsansökan, visering eller visering för längre vistelse enligt led d i punkt 1, och inte heller om sjukförsäkring enligt led e.

Det behöver inte heller föreskrivas i lag om sjukförsäkring enligt *artikel 5.1 e*, som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten under perioder när sådant försäkringsskydd eller motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som följd av anställningsavtalet. Ett kriterium för att en medborgare i ett tredjeland ska få uppehållstillstånd är i regel en giltig sjukförsäkring. Migrationsverket granskar huruvida kriterierna för uppehållstillstånd uppfylls. De institutioner som verkställer social trygghet granskar inte separat detta efter att tillståndet har beviljats. I praktiken är personer med specialkompetens dock sjukförsäkrade på grundval av sitt arbete i Finland. I regel överskrider inkomsterna för personer med specialkompetens den inkomstgräns som anges i 6 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). Med stöd av 56 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) får personer med specialkompetens offentlig hälso- och sjukvård även om de inte har hemkommun i Finland. Kriteriet i artikel 5.1 e i blåkortsdirektivet är således inte av betydelse för Finlands del.

Punkterna 4 och 5 i artikeln föranleder inga ändringar i lagstiftningen eftersom det är frivilligt för medlemsstaterna att tillämpa dem, och de sätts inte i kraft.

Det behöver inte föreskrivas i lag om kriteriet i punkt 7 om att lämna adress, eftersom det inte heller föreskrivs om det i utlänningslagen.

Enligt *artikel 6* i direktivet påverkar direktivet inte medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa. Finland tillämpar inte kvoter för antalet invandrare och det behöver inte föreskrivas separat om det för att genomföra direktivet.

Artikel 7.2 a om grunder för att avslå en ansökan kräver inga ändringar i lag, eftersom prövning av arbetskraftstillgången inte tillämpas på specialsakkunniga. Inte heller led e i punkt 2 kräver

lagändringar, eftersom etisk rekrytering beaktas i andra ansökningsförfaranden än förfaranden som gäller enskilda ansökningar om EU-blåkort.

Artikel 8.2 f och 8.2 g om grunder för att återkalla eller inte förlänga ett EU-blåkort och det andra stycket i punkten kräver inte bestämmelser i lag.

I artikel 12 i direktivet föreskrivs det om avgifter. Det föreskrivs inte om avgifter i lag, utan i inrikesministeriets förordning om Migrationsverkets avgiftsbelagda prestationer (1042/2022). Förordningen utfärdas varje år, varför avgifterna för blåkortsdirektivets del beaktas vid beredningen av förordningen.

Artikel 15 i direktivet innehåller bestämmelser om tillträde till arbetsmarknaden. I punkt 1 i artikeln föreskrivs om EU-blåkortsinnehavares tillträde till arbete, vilket de redan nu har. I punkterna 2 och 3 i artikeln föreskrivs om byte av arbetsgivare och meddelande om byte. Utlänningslagen har inga begränsningar för EU-blåkortsinnehavare att byta arbetsgivare varför punkten inte kräver lagstiftningsåtgärder. Enligt punkt 4 i artikeln ska EU-blåkortsinnehavare ha rätt att under en period av arbetslöshet söka och ta anställning i enlighet med den artikeln. EU-blåkortsinnehavaren ska, i enlighet med relevanta nationella förfaranden, meddela de behöriga myndigheterna i vistelsemedlemsstaten när arbetslöshetsperioden börjar och i förekommande fall när den slutar. Varken utlänningslagen eller andra lagar har bestämmelser om meddelandeskyldighet, och det har inte ansetts att det behöver föreskrivas om detta för EU-blåkort. Punkterna 5–9 i artikeln kräver inga lagstiftningsåtgärder. EU-blåkortsinnehavare har enligt utlänningslagen rätt att samtidigt utöva näring förutsatt att det inte blir den huvudsakliga grunden för vistelse i landet.

Enligt artikel 16.1 c i direktivet gäller likabehandling utbildning och yrkesutbildning. Enligt 4 § i lagen om grundläggande utbildning är en kommun skyldig att för barn i läropliktsåldern som bor på kommunens område ordna grundläggande utbildning samt förskoleundervisning året innan läroplikten uppkommer. Ett barn har rätt att få avgiftsfri förskoleundervisning och grundläggande utbildning enligt lagen om grundläggande utbildning även om kommunen inte är barnets hemkommun. Boendet behöver inte vara stadigvarande eller permanent. Det räcker att barnets vistelse i kommunen är av det slag att det kan anses vara boende. Denna rätt gäller familjemedlemmar till EU-blåkortsinnehavare på samma sätt som andra barn som vistas i Finland.

Det är fritt för alla att söka till utbildningar inom fritt bildningsarbete. EU-blåkortsinnehavare och deras familjemedlemmar kan om de så vill söka till utbildningar inom fritt bildningsarbete på samma sätt som andra som vistas i landet. Studierna är i regel avgiftsbelagda.

Det är fritt att söka till yrkesutbildning och gymnasieutbildning och jämlika antagningsgrunder ska tillämpas vid antagningen av studerande. Varken nationalitet eller ens boendeland kan tillämpas som grund vid antagning av studerande. Till yrkesutbildning kan antas en sökande som har avlagt den grundläggande utbildningens lärokurs eller motsvarande tidigare lärokurs, eller som utbildningsanordnaren annars anser ha tillräckliga förutsättningar att förvärva de kunskaper som eftersträvas eller avlägga examen. Till gymnasieutbildning kan antas den som har genomgått den grundläggande utbildningens lärokurs eller motsvarande tidigare lärokurs eller en utbildning utomlands som i landet i fråga ger behörighet för studier som motsvarar gymnasieutbildning. Genom förordning föreskrivs att gymnasieutbildningsanordnaren ska bedöma sökandens kunskaper i undervisningsspråket och övriga förutsättningar att klara av gymnasiestudier. En sökande kan inte antas som studerande om hen inte har tillräckliga färdigheter att använda och förstå undervisningsspråket i tal och skrift.

Om regleringen i *artikel 16.1 c och 16.2* i direktivet föreskrivs inte separat i lagen om studiestöd. Innehavare av ett EU-blåkort behandlas därmed som andra tredjelandsmedborgare. Rätt till studiestöd gäller inte om utlänningen har kommit till Finland i syfte att studera. Specialsakkunniga kommer i regel för att arbeta, men kan visserligen utifrån sitt arbete i teorin ha möjlighet att omfattas av studiestödet. Enligt FPA:s uppgifter har det dock inte funnits behov av studiestöd, och dessa specialsakkunniga har inte hört sig för om rätten till studiestöd. Det beror sannolikt på att deras inkomster tidigare avsevärt har överskridit inkomstgränsen för studiestöd (35 360 euro/år). Även om inkomstkravet för specialsakkunniga skulle sänkas i och med revideringen av direktivet, överskrider de den sannolikt även i fortsättningen. För familjemedlemmar kan situationen vara en annan. Det anses alltså inte finnas något behov av att föreskriva om undantag i lagen om studiestöd.

Enligt *artikel 16.1 d* i direktivet ska EU-blåkortsinnehavare åtnjuta likabehandling med medborgare i den medlemsstat där EU-blåkortet utfärdats i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden. I fråga om reglerade yrken ska en yrkeskvalifikation som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat erkännas på samma villkor som unionsmedborgares kvalifikationer. En kvalifikation som förvärvats i ett tredjeland ska beaktas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG. Det här påverkar emellertid inte de villkor som sätts för utövandet av reglerade yrken i den nationella lagstiftningen. Det hindrar inte medlemsstaterna att hålla sådana nationella begränsningar i kraft som gäller tillträde till sådant arbete där det åtminstone ingår sporadiskt deltagande i myndighetsverksamhet och ansvar för tryggnad av statens allmänna intresse och att hålla i kraft nationella bestämmelser om sådana funktioner som är reserverade för medborgare i medlemsstaten i fråga, unionsmedborgare eller medborgare i en annan medlemsstat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt 1 § 2 mom. i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1384/2015) tillämpas lagen på erkännande av yrkeskvalifikationer som en medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen har förvärvat i en annan medlemsstat. Lagen tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller något annat avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och en annan part samt på unionens lagstiftning om tredjelandsmedborgares ställning.

Enligt *artikel 16.1 e* i direktivet ska EU-blåkortsinnehavare åtnjuta likabehandling med medborgare i den medlemsstat där EU-blåkortet utfärdats i fråga om områden inom den sociala tryggheten som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004. Enligt punkt 3 i samma artikel ska EU-blåkortsinnehavare som flyttar till ett tredjeland, eller deras efterlevande som vistas i ett tredjeland och som har rättigheter vilka härleds från en EU-blåkortsinnehavare, avseende ålder, invaliditet och död erhålla lagstadgad pension grundad på tidigare anställning av EU-blåkortsinnehavaren som förvärvades i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3 i förordning EG nr 883/2004 på samma villkor och med samma satser som medborgare i de berörda medlemsstaterna, när sådana medborgare flyttar till ett tredjeland. Arbetspension som tjänats in på arbete i Finland betalas ut när villkoren uppfylls oberoende av i vilket land pensionstagaren då bor eller vilket lands medborgare hen är. Också utbetalningen av folkpension till tredjeländer bestäms för alla på samma sätt oavsett pensionstagarens medborgarskap. Pensionslagstiftningen i Finland uppfyller kriterierna i artikel 16.1 e i direktivet.

Artikel 16.1 f har bestämmelser om likabehandling i fråga om tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, inbegripet förfaranden för att erhålla bostad, samt informations- och rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.

Enligt artikel 16.2 andra stycket får medlemsstaterna enligt punkt 1 f begränsa rätten till likabehandling i fråga om förfaranden för att erhålla bostad. Enligt miljöministeriet gäller för närvarande i det statligt subventionerade bostadsbeståndet en begränsning enligt vilken valet av boende förutsätter att personen har ett uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse. En sådan bestämmelse ingår i 11 § 3 mom. i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån ([604/2001](#)), 10 § 2 mom. i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus ([574/2016](#)), 4 § 3 mom. i aravabegränsningslagen ([1190/1993](#)) och 12 § 1 mom. i lagen om bostadsrättsbostäder ([393/2021](#)). I statligt subventionerade bostäder finns det även andra kriterier för valet av boende, som i praktiken innebär att EU-blåkortsinnehavare inte är en potentiell kategori av personer som kan få en bostad av detta slag. Valet av hyresgäster grundar sig på social ändamålsenlighet och ekonomiskt behov. Vid valet av boende beaktas det sökande hushållets behov av bostad, dess tillgångar och inkomster. Om valet av boende föreskrivs det i de nämnda lagarna omedelbart efter hänvisningsbestämmelserna. Grunderna för valet av boende uppfyller emellertid principen om likabehandling i direktivet eftersom ingen befolkningsgrupp har företräde. Arbets- och näringsbyråernas informations- och rådgivningstjänster är öppna för alla och för att få dem krävs inte att personen registrerar sig som arbetslös arbetssökande.

Artikel 17 om familjemedlemmar motsvarar i huvudsak vad som föreskrivs i artikel 15 i direktiv 2009/50/EG. Regleringen gäller därmed nationellt, med undantag för artikel 17.7.

I *artikel 23* föreskrivs det om garantier och sanktioner för rörlighet. I artikelns punkter 3 och 4 föreskrivs om ansvaret för kostnaderna vid återresa från det andra medlemslandet till det första medlemslandet och sanktionerna mot en arbetsgivare om arbetsgivaren är ansvarig för att villkoren för rörlighet uppfyllts. Punkterna sätts inte i kraft eftersom det inte föreskrivs om sådant ansvar för kostnader och sådana sanktioner mot arbetsgivare i utlänningslagstiftningen. En EU-blåkortsinnehavare flyttar och ansöker vid behov om uppehållstillstånd varvid ansvaret för rörligheten är dennes, inte arbetsgivarens. Punkt 5 i artikeln beaktas i specialmotiveringen eftersom den anknyter till förfarandet, och det föreskrivs om utvisning och därmed relaterad återresa i utlänningslagen. Punkt 6 i artikeln gäller passerande av den yttre gränsen och informationssökning i Schengens informationssystem och om det behöver det inte föreskrivas i lag.

I *artikel 24* föreskrivs det om tillgång till information och övervakning. I punkterna 1 och 2 i artikeln förutsätts att informationen för ansökan är tillgänglig enkelt och på samma sätt som för nationella uppehållstillstånd. I punkt 3 i artikeln förtecknas information som ska lämnas till kommissionen minst en gång om året och närhelst informationen ändras. Punkterna förutsätter inte bestämmelser i lag.

Artikel 25 i direktivet gäller statistik och lämnandet av statistik till kommissionen. Detta förutsätter inte bestämmelser i lag.

Artikel 26 i direktivet har bestämmelser om förteckningen över yrken i bilaga I, om vilken kommissionen regelbundet lämnar rapporter om sin bedömning till Europaparlamentet och rådet. Utifrån rapporterna kan kommissionen vid behov lämna förslag till lagstiftning för att ändra bilagan.

I *artikel 27* i direktivet föreskrivs det om rapporter. Enligt den ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 18 november 2026, och därefter vart fjärde år, om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

I *artikel 28* i direktivet föreskrivs det om samarbete mellan kontaktpunkterna. Migrationsverket har varit kontaktpunkt i enlighet med direktivet och om det föreskrivs i 67 § 4 mom. i utlänningslagen. Bestämmelsen flyttas till den nya lagen.

I direktivets *artikel 29* föreskrivs om ändring av artikel 2.2 g i direktiv (EU) 2016/801. Bestämmelsen föranleder inga ändringar.

I *artikel 30* i direktivet föreskrivs om upphävande av direktiv 2009/50/EG, i *artikel 31* om införlivandet av direktivet i den nationella lagstiftningen och i *artikel 32* om ikraftträdandet av direktivet samt i *artikel 33* om adressater för direktivet.

I *artikel 31* föreskrivs att direktivet ska införlivas i den nationella lagstiftningen. Enligt den ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 november 2023. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser. Dessutom föreskrivs det där att den nationella lagstiftningen ska innehålla en hänvisning till direktivet och att kommissionen ska underrättas om texten till de nationella bestämmelserna.

I direktivets *artikel 32* föreskrivs om ikraftträdandet och i *artikel 33* om adressater.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Propositionen syftar till att göra EU-blåkortet till ett mer attraktivt tillstånd. När lönetröskeln, som utgör kriterium för beviljandet av tillståndet, sänks från 1,5 till 1,0 betyder det att allt fler av dem som söker nationellt tillstånd för specialsakkunniga i stället ansöker om ett EU-blåkort.

I den föreslagna lagen föreskrivs mer ingående än för närvarande om beviljandet av EU-blåkort, avslag av ansökan om ett sådant, om att inte förlänga eller om att återkalla EU-blåkortet samt om rörlighet mellan medlemsstaterna för kortare och längre vistelse.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen och i synnerhet den sänkta lönetröskeln antas inte ha någon ökande effekt på invandringen eftersom EU-blåkortet redan har tillämpats i Finland. De specialsakkunniga för vilka lönen hittills har underskridit den lönetröskel som är ett kriterium för beviljande av EU-blåkort har kunnat ansöka om det nationella tillståndet för sakkunniga som har haft en lägre lönetröskel. Det föreslås att lönekoeficienten ska vara densamma i båda tillstånden. Till följd av ändringen kan en sådan sökande som tidigare har ansökt om det nationella tillståndet i fortsättningen ansöka om ett EU-blåkort. Sålunda har propositionen till denna del egentligen inga ekonomiska konsekvenser.

Däremot har propositionen ekonomiska konsekvenser i form av kostnader för systemutveckling vid Migrationsverket. Migrationsverket har bedömt att det för de köpta tjänsterna för systemutveckling behövs 372 000 euro (inkl. moms) när utvecklingen huvudsakligen genomförs under perioden 1.5–31.12.2023. Finansieringen ordnas ur arbets- och näringsministeriets anslag för 2022 under moment 32.50.03 och det kan utnyttjas till utgången av 2023. Dessutom finns det en reservering på högst 50 000 euro (inkl. moms) för systemutveckling under tiden 1.1–31.3.2024, varvid den delen av finansieringen täcks ur

anslaget för 2023 under moment 32.50.03, som kan användas för kostnader för 2024. Personalarbetet vid Migrationsverket finansieras med verkets befintliga resurser.

Kostnaderna uppkommer av de ändringar som genomförandet av regleringen förutsätter i tjänsten EnterFinland och ärendehanteringssystemet UMA. Viktiga utvecklingsobjekt är uppdateringen av laghänvisningarna i mallarna för beslutsgrunder och uppehållstillståndskort, tillägget av frågor om EU-blåkort och beviljandet av internationellt skydd i ett annat EU-land i den elektroniska ansökningsblanketten och möjliggörandet av registrering av uppgifterna i en databas, tillägg av motsvarande frågor i den elektroniska ansökningsblanketten för familjemedlemmar samt logiken för att sammanföra uppgifter och utveckling av statistikföring på det sätt som förutsatts i direktivet. Annat som eventuellt behöver vidareutvecklas är tillägget av frågan om vistelse i andra EU-länder i den elektroniska ansökningsblanketten, länkning av uppgifterna om EU-blåkortsinnehavaren och familjemedlemmarna i ansökan, eventuella tilläggssegenskaper i anslutning till försörjningsförutsättningarna, skapande av uppgifter i anslutning till förmedling av information när den sökande har beviljats internationellt skydd i ett annat EU-land och ändringar i tjänsten EnterFinland som ger den sökande vägledning att söka det tillstånd som är lämpligast för personens situation.

4.2.2 Konsekvenser för företagen

Propositionen har inga egentliga identifierade konsekvenser för företag. Propositionen påverkar inte förutsättningarna för tillväxt eller konkurrenskraft eftersom Finland redan länge har haft ett nationellt uppehållstillstånd med en lägre lönetröskel som har gjort det möjligt att anställa specialsakkunniga från tredjeländer.

4.2.3 Andra konsekvenser för människor och samhälle

4.2.3.1 Konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Syftet med propositionen är att främja en kontrollerad invandring med respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna samt med beaktande av de internationella avtal som är förpliktande för Finland. Finland har i överensstämmelse med internationella människorättsförpliktelser förbundit sig att förebygga diskriminerande bemötande och utnyttjande av utländska arbetstagare och deras familjemedlemmar. Bestämmelserna i 6 § i grundlagen om främjande av likabehandling och förbud mot diskriminering gäller också utländska arbetstagare och deras familjemedlemmar. Regleringen om avslag på en sökandes ansökan om EU-blåkort, och beslut om återkallande av eller att inte förlänga tillståndet för en tillståndsinnehavare är mer exakt i förhållande till regleringen i utlänningslagen. Även om målgruppen för propositionen inte är den mest typiska som utsätts för diskriminering eller utnyttjande har regleringen i propositionen en positiv inverkan på tillgodoseendet av de grundläggande och mänskliga rättigheterna. I och med att regleringen är mer exakt än tidigare betonas konsekvenserna för de grundläggande och mänskliga rättigheterna.

4.2.3.2 Sökande och deras familjemedlemmar

Den sökandes ställning torde förbättras när det blir enklare att få EU-blåkortet till följd av den lägre lönetröskeln. Det blir enklare att få P-EU-ställning för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare när vistelse i en annan medlemsstat under vissa förutsättningar kan räknas med. Även flexibel rörlighet för kortare vistelse förbättrar ställningen för EU-blåkortsinnehavare. Totalt sett kan EU-blåkortets popularitet öka. Ändringarna är till stöd även för familjemedlemmar till personer som ansöker om eller innehar ett EU-blåkort.

Enligt förslaget får EU-blåkortsinnehavare bättre skydd när de blir arbetslösa. Om en EU-blåkortsinnehavare blir arbetslös under kortets giltighetstid, får kortet inte återkallas under tre eller sex månader beroende på hur länge personen har vistats i landet. Detta gäller då även familjemedlemmar vars tillstånd är kopplat till EU-blåkortsinnehavarens tillstånd.

EU-blåkortsinnehavare får det enklare, men endast i någon mån, att med det tillstånd den första medlemsstaten har beviljat röra sig till en annan medlemsstat. Rörlighet för kortare vistelse blir möjlig endast för 90 dagar och utan skyldighet att ansöka om EU-blåkortet i den andra medlemsstaten som vistelsen avser. Rörlighet för längre vistelse underlättas så att det i stället för en 18 månads vistelse som tidigare framöver krävs 12 månaders vistelse som EU-blåkortsinnehavare innan rörlighet är möjlig. Ändringen är anspråkslös. Då kräver rörligheten att ansökan görs i den andra medlemsstaten och att lönetröskeln som den medlemsstaten har satt överskrids.

4.2.3.3 Jämlikhet och jämställdhet mellan könen

Propositionen har inga egentliga konsekvenser för jämlikheten. Propositionen har inte heller konsekvenser för jämställdheten mellan könen. Regleringen är i det hänseendet neutral och det beror helt på den sökande och arbetsgivaren vilket kön den som ansöker om EU-blåkortet och hans familjemedlemmar har.

4.2.3.4 Myndigheter

Migrationsverket

Migrationsverket bedömer att bedömningen av kvalifikationerna kan bli mer utmanande och lämna rum för mer tolkning när det framöver inte krävs högskoleexamen, utan även någon annan hög kvalifikation räcker. Dessutom måste Migrationsverket göra ändringar i ansökningsblanketterna och informationssystemet.

Om EU-blåkortsinnehavarnas rörlighet mellan medlemsstaterna ökar, ökar även anmälningarna mellan kontaktpunkterna i medlemsstaterna. För närvarande ingår det mycket manuellt arbete i behandlingen av anmälningarna vid Migrationsverket. Om antalet anmälningar ökar, beror den arbetsökande effekten på i vilken grad förfarandet automatiseras.

Det kan bli en måttlig ökning av antalet ansökningar om EU-uppehållstillstånd (P-EU) för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare som innehar EU-blåkort på grund av ändringar i kriterierna för att bevilja tillståndet. Behandlingen av P-EU-ansökningar förändras och nya utmaningar kan uppstå i synnerhet med att utreda vistelsen i en annan medlemsstat eftersom vistelsen ska räknas till den sökandes fördel.

Migrationsverket bedömer dessutom att den mer omfattande statistikföring som det föreskrivs om i blåkortsdirektivet och det regelbundna rapportandet av statistik till kommissionen kan medföra mer arbete än tidigare.

4.2.3.5 Beskickningar

Propositionen föranleder inga ändringar i sak i tillståndsförfarandet för beviljandet av EU-blåkort eftersom det föreskrivs om det i 5 kap. i utlänningslagen och efter ändringen i en egen lag, men med tillämpning av förfarandet i 5 kap. i utlänningslagen. Sökande och innehavare av EU-blåkort har typiskt inte setts som någon problematisk målgrupp ur ett invandringssperspektiv

som behöver uppmärksammas särskilt annat än i positiv bemärkelse. Propositionen har därmed inte några egentliga konsekvenser för säkerheten.

4.2.3.6 Sysselsättning och arbetsliv

Enligt förslaget får EU-blåkortsinnehavare bättre skydd när de blir arbetslösa. Om en EU-blåkortsinnehavare blir arbetslös under kortets giltighetstid, får kortet inte återkallas under tre eller sex månader beroende på hur länge personen har vistats i landet. Detta gäller även familjemedlemmar vars tillstånd är kopplat till EU-blåkortsinnehavarens tillstånd. EU-blåkortsinnehavaren har således möjlighet att söka nytt arbete inom de nämnda tidsgränserna och medan uppehållstillståndet är giltigt, om den tiden är längre.

4.2.3.7 Åland

Enligt 27 § 2 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om rätten att vistas i landet. På Åland verkar Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet som handläggare anställdas uppehållstillståndsansökningar, men inte sådana ansökningar om EU-blåkort som avses i den här propositionen.

4.2.3.8 Kommuner och välfärdsområden

Propositionen har inga kostnadskonsekvenser för kommunerna och välfärdsområdena och den föranleder inga uppgifter för dem. Kommunerna och välfärdsområdena kan genom sin egen verksamhet locka högkvalificerade invandrare till sitt område.

4.2.3.9 Gränsöverskridande konsekvenser

Propositionen kommer inte att ha några betydande konsekvenser för rörligheten för längre vistelse, eftersom regleringen av rörligheten i det reviderade direktivet inte underlättades särskilt mycket. Däremot föreskrivs det i direktivet om rörlighet för kortare vistelse, det vill säga högst 30 dagar under vilken som helst period av 180 dagar med ett tillstånd som beviljats av den första medlemsstaten, vilket kan öka rörligheten. Det finns inte tillgänglig statistik över rörlighet med giltigt EU-blåkort. Med ökad rörlighet påverkas Migrationsverkets arbete för att utreda kriterierna för att bevilja EU-blåkort och anmäla om detta till en annan medlemsstat. Gränsbevakningsväsendets uppgift är att kontrollera kriterierna för rörlighet när den sker över Schengens yttre gräns.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Ändring av utlänningslagen eller separat lag

Vid genomförandet av blåkortsdirektivet måste det avgöras huruvida bestämmelser ska tas in i utlänningslagen eller i en egen separat lag, som det har gjorts med ICT-lagen och säsongarbetslagen, där den nationella regleringen också baserar sig på ett direktiv. Bestämmelser om EU-blåkortet finns för närvarande i utlänningslagen utifrån vad som föreskrivs i det upphävda direktivet 2009/50/EG. Genomförandet av direktivet var då annorlunda. I utlänningslagen föreskrivs till exempel inte i enlighet med vad som bestäms i direktivet om att ansökan om EU-blåkort avslås eller om att EU-blåkortet återkallas eller inte

förlängs, och inte heller om direktivets tillämpningsområde. I praktiken tillämpas därför till exempel 36 § i utlänningslagen på ansökningar om EU-blåkort, vilket inte motsvarar regleringen i direktivet. Kommissionen har under de senaste åren effektiviserat övervakningen av genomförandet av direktiven, bland annat för att EU ska te sig så enhetligt som möjligt för tredjeländer till den del det är möjligt med hänsyn till de nationella handlingsutrymmen som gäller för direktiven, och eftersom innehavarens rätt att flytta till en annan medlemsstat för att arbeta eller studera i den mening som avses i direktiven under vissa omständigheter är kopplad till de uppehållstillstånd som föreskrivs i direktiven. Dessutom framhävs genomförandet av EU-regleringen av att man enligt det nya blåkortsdirektivet i ansökan om EU-uppehållstillstånd när en varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare ansöker om uppehållstillstånd under vissa förutsättningar kan ta hänsyn till vistelsen i en annan medlemsstat vid beräkning av att kriteriet på fem års vistelse uppfylls.

En uppföljningsgrupp under ledning av inrikesministeriet har inom ett förstudieprojekt inför totalreformen av utlänningslagen tagit fram publikationen Synpunkter för beredningen av totalreformen av utlänningslagen ([Inrikesministeriets publikationer 2023:17](#)). Om totalreformen inleds är ett alternativ att integrera de separata lagarna i en ny utlänningslag.

Lönetröskel

I det första stycket i artikel 5.3 i blåkortsdirektivet föreskrivs att den bruttoårslönen som är resultatet av den månads- eller årslönen som anges i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet inte får understiga den lönetröskel som den berörda medlemsstaten i detta syfte ska fastställa och offentliggöra. I det andra stycket föreskrivs att lönetröskeln ska vara minst 1,0 gånger, men inte mer än 1,6 gånger, den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.

Enligt artikel 5.4 får en medlemsstat, för anställning inom yrken där efterfrågan på arbetstagare som är tredjelandsmedborgare är särskilt stor och som ingår i de stora grupperna 1 och 2 i Isco-klassificeringen, tillämpa en lägre lönetröskel som motsvarar minst 80 procent av den lönetröskel som den medlemsstaten fastställt i enlighet med punkt 3, under förutsättning att den lägre lönetröskeln inte underskrider en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den medlemsstaten.

Enligt artikel 5.5 får en medlemsstat dessutom för tredjelandsmedborgare med bevis på högre utbildning som inte är äldre än tre år när ansökan om EU-blåkort lämnas in, tillämpa en lägre lönetröskel som motsvarar minst 80 procent av den lönetröskel som den medlemsstaten fastställt i enlighet med punkt 3, under förutsättning att den lägre lönetröskeln inte underskrider en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.

Det finns således nationellt handlingsutrymme i fråga om artiklarna 5.3–5.5 i blåkortsdirektivet vid fastställandet av lönetröskeln.

Enligt det upphävda blåkortsdirektivet var lönetröskeln minst 1,5 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen. Dessutom har medlemsstaterna kunnat fastställa en lägre lönetröskel (1,2) i vissa nationellt angivna yrken som ingår i de stora grupperna 1 och 2 i Isco-klassificeringen. Finland har inte angivit någon sådan lägre lönetröskel för vissa yrken. Enligt 73 a § i utlänningslagen förutsätts för beviljande av EU-blåkort att lönen enligt anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet ska vara minst 1,5 gånger högre än den genomsnittliga bruttolönen för löntagare.

För förhandlingarna om direktivet lämnade statsrådet en U-skrivelse om kommissionens förslag till riksdagen ([U 44/2016 rd](#)) den 1 september 2016, om vilken förvaltningsutskottet lämnade sitt utlåtande den 28 september 2016 ([FvUU 30/2016 rd](#)). En kompletterande U-skrivelse lämnades till riksdagen den 24 april 2017, om vilken förvaltningsutskottet lämnade ett utlåtande den 31 maj 2017 ([FvUU 16/2017 rd](#)). Förvaltningsutskottet ansåg det vara viktigt dels att lönetröskeln enligt det nya direktivet är lägre än för närvarande, dels att de nationella tillståndssystemen kompletterar förfarandet enligt direktivet och att möjligheten att hålla kvar ett kompletterande nationellt tillståndssystem är centralt för Finlands del.

Enligt vad som föreskrivs i den ovan nämnda artikeln i blåkortsdirektivet fastställer medlemsstaten den lönetröskel som avses i det första stycket efter samråd med arbetsmarknadens parter i enlighet med nationell praxis. Arbetsmarknadsparterna hördes den 30 mars 2023, såsom det konstateras i avsnitt 1.2. Arbetsmarknadsparterna ansåg enhälligt att 1,0 fastställs som lönetröskel. Samtidigt blev det klart att det inte behöver föreskrivas om situationerna i artikel 5.4 och 5.5 i blåkortsdirektivet.

Vid beredningen av regeringspropositionen beslutades att lönetröskeln fastställs till 1,0 och är densamma som för det nationella uppehållstillståndet.

Migrationsverket bedömer att antalet sökande av EU-blåkort kan stiga när lönetröskeln sjunker till följd av en eventuell övergång från tillstånd för specialsakkunniga till EU-blåkort. Dessutom kan den lägre lönetröskeln för EU-blåkort i vissa fall innebära att ansökan behöver utredas mer ingående för att fastställa att det faktiskt handlar om ett arbete som kräver specialkompetens. Det har förekommit en del fall redan vid ansökan om det nationella tillståndet för specialsakkunniga där man försöker kringgå bestämmelserna som gäller för uppehållstillståndet för den anställda genom att ansöka om tillstånd för specialsakkunnig för ”vanliga” arbetsuppgifter.

Dessutom bedömer Migrationsverket att den lägre lönetröskeln kan leda till att det EU-blåkort som Finland beviljar blir ett instrument för vistelse i en annan medlemsstat, då även rörligheten underlättas. Visserligen är rörlighet för längre vistelse möjlig först efter 12 månader i stället för 18 månader som tidigare och den förutsätter dessutom att den andra medlemsstaten beviljar ett EU-blåkort utifrån dess nationella reglering.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

Man vet att Tyskland avser att sänka inkomstgränserna för EU-blåkort. Regeringen vill även mer än tidigare poängtera arbetserfarenhet framför examina. Framöver behöver en persons minst tvååriga examen inte vara erkänd i Tyskland, om personen även har två års arbetserfarenhet.

Estland kommer sannolikt att hålla kvar lönetröskeln på 1,5 för EU-blåkortet, när landets nya regering fattar beslut i ärendet. Lönetröskeln 2023 motsvarar bruttoinkomster på 2 528 euro i månaden. Estland tillämpar för tillfället den lägre lönetröskeln på 1,24 enligt artikel 5.4, det vill säga 2 098 euro i månaden, som har varit densamma sedan 2010, men sannolikt kommer Estland inte längre att hålla kvar den lägre lönetröskel som direktivet tillåter i vissa yrkesgrupper eller så gör Estland avsevärda ändringar i förteckningen över yrkesgrupper. Förteckningen omfattar specialsakkunniga och direktörer inom naturvetenskaper, teknik och hälsovård, pedagoger, specialsakkunniga inom affärsverksamhet och förvaltning, inom information och kommunikation samt inom juridik, kultur och sociala områden. År 2010 gällde en lönetröskel på 1,24 alla utländska anställda. För närvarande krävs en lönekoeficient på 1,0, det vill säga 1

685 euro i månaden, vilket har lett till att EU-blåkort inte söks, eftersom uppehållstillstånd fås med denna lägre lönenivå.

I Sverige har lönetröskeln dryftats av en arbetsgrupp som inte har föreslagit några ändringar i den nuvarande tröskeln (1,5). Ärendet är dock inte slutbehandlat eftersom det ännu inte har behandlats på politisk nivå. Sverige har inget nationellt tillstånd för specialsakkunniga. Regeringen har gett Migrationsverket i uppdrag att verka för arbetskraftsinvandring av specialsakkunniga och för detta har det inrättats en arbetsgrupp för att revidera arbetstillståndsprocessen. Enligt ett [meddelande](#) från Migrationsverket daterat den 12 maj 2023 har verket fattat beslut att minska handläggningstiden för arbetstillstånd och att införa en helt ny modell för att behandla arbetstillståndsärenden under innevarande år. Dessutom kommer verket att inrätta enheter för internationell rekrytering som betjänar arbetsgivare som anställer högkvalificerad arbetskraft. Målet är att beslut på ansökan om arbetstillstånd för högkvalificerad arbetskraft ska fås inom 30 dygn.

Mot slutet av beredningen i september 2023 erhöles information om beredningen av lönetröskeln i vissa andra medlemsstater. Slovenien avser att föreskriva om en nivå på 1,0, som också Rumänien har föreskrivit om. Österrike har fastställt lönetröskeln till 1,0 och utfärdat en förordning med stöd av vilken arbets- och näringsministern kan höja tröskeln till 1,5 om lönerna stiger mer än i genomsnitt eller arbetsmarknadsutvecklingen är negativ. Slovakien avser att föreskriva om en nivå på 1,2. Nederländerna har fastställt nivån till 1,29 som motsvarar nivån för det nationella tillståndet. I Belgien fastställs nivån av regionerna, men den allmänna nivån är 1,3. Lettland och Bulgarien har fastställt nivån till 1,5 liksom också Ungern, där det dessutom tillämpas en lägre nivå på 1,2 i synnerhet inom hälsovårdsyrken, till exempel för näringsterapeuter, fysioterapeuter och apotekare. I Kroatien har direktivet ännu inte genomförts och i propositionen är nivån för närvarande 1,5. Grekland har fastställt nivån till 1,6. I Spanien, Luxemburg och Italien pågår förfarandena fortfarande.

6 Remissvar

Remissförfarandet ordnades 1.8.–12.9.2023. Yttranden har via [Utlåtande.fi](#) begärts av AMS (Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet), Birkalands arbets- och näringsbyrå, Centralhandelskammaren, Centralorganisationen för tjänstemän STTK, diskrimineringsombudsmannens byrå, finansministeriet, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Finlands Näringsliv EK, FPA, Företagarna i Finland, försvarsministeriet, förvaltningsdomstolarna, Helsingfors handelskammare, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitiekanslersämbetet, justitieministeriet, Kommunförbundet, kommunikationsministeriet, KT Kommunarbetsgivarna, Migrationsverket, miljöministeriet, Norra Österbottens arbets- och näringsbyrå, NTM-centralen i Birkaland, NTM-centralen i Norra Österbotten, NTM-centralen i Nyland, NTM-centralen i Sydöstra Finland, polisinsrättningarna, Polisstyrelsen, riksdagens justitieombudsman, skyddspolisen, social- och hälsovårdsministeriet, statsrådets kansli, Sydöstra Finlands arbets- och näringsbyrå, Södra Finlands regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddet, UF-centret, undervisnings- och kulturministeriet, Utbildningsstyrelsen, utrikesministeriet, Ålands förvaltningsdomstol och Ålands landskapsregering. Sammantaget inkom 22 yttranden.

I fråga om definitionerna i utkastet ansåg remissinstanserna att definitionen på hög yrkeskompetens ska vara tillräckligt bred för att lämpa sig för de snabba förändringarna i behovet av kompetens i arbetslivet. Samtidigt ansåg man att den blir mycket flertydig när den förutom på högre utbildning kan basera sig även på hög yrkeskompetens.

Remissinstanserna ansåg enhälligt att lagens tillämpningsområde var ändamålsenligt. I responsen lyfte man dock fram direktivets förhållande till direktivet om utstationering av arbetstagare och begärde att förhållandet ska utredas. Specialmotiveringen för 12 § i propositionen har preciserats utifrån responsen.

Lönetröskeln (1,0) i propositionen betraktades allmänt som lämplig. I yttrandena bad man emellertid att uppmärksamhet ska fästas vid att lönetröskeln inte åsidosätter tillämpningen av kollektivavtalen och de där överenskomna lönerna. Propositionen har ändrats utifrån responsen och ett nytt 2 mom. har fogats till 5 §. Också motiveringen har preciserats. I ett av yttrandena uppmärksammande man risken att en alltför låg lönetröskel kan fungera som ett sätt att kringgå regleringen om anställdas uppehållstillstånd om definitionen på hög kompetens är mycket bred. Remissinstanserna ansåg att om lönetröskeln fastställs på nivån 1,0 behöver lägre lönetrösklar inte införas.

I yttrandena påpekade man att propositionen inte tar ställning till ansökningsprocessen för yrkesrättigheter för specialister inom social- och hälsovården eller kraven på deras språkkunskaper. Propositionen har inte ändrats till följd av dessa kommentarer eftersom den föreslagna lagstiftningen gäller inresa och vistelse, och inte exkluderar eventuella andra villkor som gäller för arbetet inom vissa branscher.

I yttrandena förhöll man sig enhälligt totalt kritiskt till skyldigheten för innehavare av EU-blåkortet att hitta sysselsättning inom tre månader om anställningen tar slut, och i stället föreslogs en tidsfrist på sex månader. Som motivering framfördes att det är typiskt för specialsakkunniga att arbetssökandet innebär rekryteringsprocesser på flera månader som syftar till att mäta den sökandes kompetens och motivation. Dessutom underströks personernas känsla av trygghet. Det är dock inte motiverat att ändra propositionen i det här skedet, utan regleringen ändras senare i samband med att utlänningslagen ändras i enlighet med en motsvarande skrivning i regleringsprogrammet.

Dessutom fäste responsen uppmärksamhet vid att Migrationsverket ska kunna kontrollera en persons yrkeskompetens också när personen tidigare har haft ett nationellt uppehållstillstånd för specialsakkunniga om EU-blåkortet söks för någon annan yrkesbransch. I fråga om detta har 6 § 3 mom. i propositionen ändrats.

I yttrandena understödde man familjemedlemmars obegränsade rätt att arbeta, men begärde att familjemedlemmarnas rätt att arbeta i samband med rörlighet för längre vistelse ska preciseras. Till denna del har 15 § i propositionen kompletterats med ett nytt 3 mom. I yttrandena önskade man att regleringen om rätten att arbeta förtydligas i fråga om vilka arbeten man får utföra med EU-blåkortet och när rätten att arbeta börjar och slutar. Propositionen har preciserats till följd av responsen.

Det föreslogs att artikel 7.2 e i direktivet inkluderas i propositionen. I artikeln föreskrivs om säkerställandet av etisk rekrytering inom yrken där det råder brist på kvalificerad arbetskraft i ursprungsländerna. I övrigt ansågs det att grunderna för att avslå EU-blåkort var ändamålsenliga. Propositionen ändrades inte till följd av responsen eftersom den nämnda punkten i artikeln är svår att tillämpa på en enskild ansökan.

I fråga om likabehandling ansåg remissinstanserna att regleringen om social trygghet och pension redan uppfyller direktivets krav på likabehandling av innehavare av EU-blåkort jämfört med finska medborgare. I fråga om ARA-bestämmelserna om valet av boende är det viktigt att regleringen ändras så att behandlingen blir jämlik. De här ändringarna har tagits in i propositionen.

I fråga om EU-uppehållstillstånd för personer med lång vistelse konstateras i yttrandena att de nya beräkningsbestämmelserna kan leda till att ansökningarna ökar något till antalet. I det här sammanhanget lyfte remissinstanserna fram vikten av resurser för handläggningen av ansökningar vid Migrationsverket och att det är viktigt att utveckla Migrationsverkets system och processer.

Den maximala handläggningstiden för ansökningar på 90 dagar ansågs vara en lång tid jämfört med de maximala handläggningstiderna för uppehållstillstånd på grund av arbete med beaktande av regeringens mål att handläggningstiden ska vara en vecka. Propositionen har ändrats till följd av responsen så att den motsvarar handläggningstiderna i 5 kap. i utlänningslagen. I och med ändringen är handläggningstiderna desamma som i det nationella tillståndet för specialsakkunniga och motsvarar bättre statsminister Petteri Orpos regeringsprogram där man eftersträvar en handläggningstid på högst en månad för uppehållstillstånd på grund av arbete. När det gäller specialsakkunniga som tjänar mer än 4 000 euro i månaden är målet en handläggningstid på högst en vecka.

Justitiekanslern ansåg att det vore motiverat att i avsnittet om Åland i propositionen utvidga granskningen till att utöver självstyrelselagens paragrafer även gå in på hur Ålands behöriga myndigheter tillämpar den föreslagna regleringen och hur den påverkar deras verksamhet. Dessutom behövs en översyn av UMA-systemet som inte har något gränssnitt på svenska, vilket justitiekanslern ser som ett problem. Justitiekanslern föreslog också att det nationella handlingsutrymme direktivet ger förtydligas i propositionen. Propositionen har preciserats med anledning av iakttagelserna.

I yttrandena fäste man även uppmärksamhet vid att överklaganden om EU-blåkort och relaterade ansökningar om familjeåterförening i och med stiftandet av den föreslagna separata lagen ska avgöras i en sammansättning på tre personer, eftersom det inte i propositionen har föreslagits att 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna ska ändras.

Upphållstillståndsärenden som kan jämföras med uppehållstillståndsärenden enligt utlänningslagen avgörs även i andra särskilda lagar. Ärenden som ska avgöras med stöd av de här lagarna har dock inte i samband med att de lagarna stiftades inkluderats i 12 a § 1 mom. 8 punkten i lagen om förvaltningsdomstolarna. Sådana särskilda lagar är till exempel lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (907/2017) och lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018). Vid justitieministeriet pågår ett projekt för att bedöma behovet av att revidera regleringen om förvaltningsdomstolarnas sammansättning och i det sammanhanget bedöms sammansättningsbestämmelsernas aktualitet och hur de fungerar. Behovet av att se över 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna bedöms i samband med projektet.

I fråga om ändringssökande påpekades också att det i propositionsutkastet inte nämns något om arbetsgivarens besvärsmätt. Dessutom konstaterades det i responsen att fastställandet av behörig förvaltningsdomstol ska förtydligas eftersom behörig förvaltningsdomstol enligt det gällande 192 § 3 mom. i utlänningslagen bestäms endast i ett ärende som gäller uppehållstillstånd enligt 5 kap. i utlänningslagen. Ändringarna har införts i propositionen.

Dessutom fäste remissinstanserna uppmärksamhet vid att punkten om när rätten att arbeta börjar och dess omfattning ska preciseras och att det blev oklart huruvida tillfällig affärsverksamhet handlar om arbete som företagare eller som anställd. Motiveringen till 10 § i propositionen har preciserats utifrån yttrandena.

Utrikesministeriet framförde att möjligheten att lämna ansökan till en annan Schengenstats beskickning i paragrafen om lämnandet av ansökan i utkastet till lag stryks av den anledningen att de övriga medlemsstaterna inte har tekniska förutsättningar att spara och skicka till Finland den sökandes biometriska kännetecken, som fingeravtryck och foto. Dessutom nämnde utrikesministeriet att inte en enda annan Schengenstat hittills har samtyckt till att sköta Finlands uppehållstillståndsärenden, varför Finland på motsvarande sätt inte har möjlighet att åta sig att sköta en annan Schengenstats uppehållstillståndsärenden på det sätt som arrangemanget i fråga förutsätter. I fråga om detta har propositionen inte ändrats för att regleringen fortsatt ska vara konsekvent med utlänningslagen.

Dessutom påpekades det att det kan vara oklart för de sökande och arbetsgivarna om de bör ansöka om nationellt tillstånd eller tillstånd enligt direktivet. I yttrandena understöddes förslaget att bestämmelserna om när en anställning upphör eller avbryts är desamma för innehavare av uppehållstillstånd för specialsakkunniga enligt 73 § i utlänningslagen och för innehavare av EU-blåkort.

Regleringen om påföljderna för arbetsgivarna ansågs i regel vara ändamålsenliga. Enligt Polisstyrelsen påverkar de föreslagna ändringarna i lagstiftningen egentligen inte polisens operativa utlänningsövervakning.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning

1 §. Lagens syfte. Paragrafen föreslås ange syftet med lagen. Syftet med lagen är att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG, nedan *blåkortsdirektivet*.

2 §. Tillämpningsområde. I 2 § föreslås bestämmelser om lagens tillämpningsområde. I 1 mom. föreskrivs det om tillämpningen av lagen på tredjelandsmedborgare som ansöker om eller har beviljats ett EU-blåkort som avses i blåkortsdirektivet.

I 2 mom. föreskrivs om sådana tredjelandsmedborgare som lagen inte tillämpas på.

Enligt 2 mom. 1 punkten ska lagen inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd och väntar på beslut om sin status eller som beviljats tillfälligt skydd i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG i någon medlemsstat. Däremot ska lagen tillämpas på personer som får internationellt skydd.

Enligt 2 mom. 2 punkten ska lagen inte tillämpas på personer som söker skydd eller som beviljats skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat eller som väntar på beslut om sin status.

I 2 mom. 3 punkten föreslås att lagen inte ska tillämpas på personer som ansöker om uppehållstillstånd för att genomföra forskningsprojekt i egenskap av forskare som avses i direktiv (EU) 2016/801. Däremot ska lagen tillämpas på dem som har beviljats uppehållstillstånd för forskare och som vistas i ett land där lagen ska tillämpas.

Enligt 2 mom. 4 punkten ska personer som åtnjuter ställning som varaktigt bosatta i EU i enlighet med direktiv 2003/109/EG inte omfattas av tillämpningsområdet.

Enligt 2 mom. 5 punkten ska personer som reser in i en medlemsstat i enlighet med åtaganden enligt ett internationellt avtal som underlättar inresa och tillfällig vistelse för vissa kategorier av fysiska personer med anknytning till handel och investeringar inte omfattas av tillämpningsområdet. Lagen ska emellertid tillämpas på personer som har beviljats inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium i egenskap av personer som är föremål för företagsintern förflyttning av personal enligt direktiv 2014/66/EU.

Enligt 2 mom. 6 punkten ska personer som fått uppskov med avvisning eller utvisning på grund av faktiska eller rättsliga omständigheter inte omfattas av tillämpningsområdet.

I 2 mom. 7 punkten föreslås att lagen inte ska tillämpas på utstationerade arbetstagare som avses i direktiv 96/71/EG.

Enligt 2 mom. 8 punkten ska lagen inte tillämpas på personer som åtnjuter en rätt till fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgares enligt avtal mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och tredjeländerna, å andra sidan, i egenskap av medborgare i dessa tredjeländer.

3 §. Förhållande till utlänningslagen. Enligt den föreslagna paragrafen ska utlänningslagen tillämpas vid tillämpningen av denna lag, om inte något annat föreskrivs i denna lag. Utlänningslagens bestämmelser om inresa, utresa, vistelse och arbete ska tillämpas. Det bör noteras att utlänningslagen innehåller bestämmelser om ställningen som varaktigt bosatt i EU som avses i artikel 18 och 19 i blåkortsdirektivet. Utlänningslagens bestämmelser även till exempel om resedokument och typen av uppehållstillstånd ska tillämpas.

4 §. Definitioner. I paragrafen föreskrivs om definitioner. Paragrafens 1 punkt innehåller en definition av tredjelandsmedborgare som avser varje person som inte är unionsmedborgare.

I 2 punkten definieras högkvalificerad anställning. Definitionen består av tre delar. Enligt punkt a i definitionen avses det skydd som en arbetstagare åtnjuter i egenskap av arbetstagare, punkt b är det arbete för vilket lön erhålls och punkt c de högre yrkeskvalifikationer som krävs för arbetet.

I 3 punkten definieras EU-blåkort. Det är fråga om ett uppehållstillstånd med beteckningen ”EU-blåkort” som beskriver uppehållstillståndet. Beteckningen innebär att EU-blåkortet berättigar innehavaren att vistas och arbeta i Finland eller på en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i blåkortsdirektivet.

I 4 punkten definieras första medlemsstat som den medlemsstat som först beviljar sökanden ett EU-blåkort.

I 5 punkten definieras andra medlemsstat som den medlemsstat där en innehavare av ett EU-blåkort utövar rätten till rörlighet så som föreskrivs i blåkortsdirektivet med det tillstånd som beviljats i den första medlemsstaten.

I 6 punkten definieras begreppet familjemedlem. Med definitionen avses den definition av familjemedlem som ingår i artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG om familjeåterförening.

I 7 punkten definieras högre yrkeskvalifikationer. Det är fråga om kvalifikationer som kan styrkas genom examen på högre nivå eller högre yrkeskompetens.

I 8 punkten definieras examen på högre nivå. Det är fråga om, examensbevis, utbildningsbevis eller annat behörighetsbevis som utfärdats av en behörig myndighet och som styrker

slutförandet av ett utbildningsprogram på högre nivå efter mellanstadiet eller motsvarande högskoleutbildning, således en uppsättning kurser som tillhandahålls av en läroanstalt som erkänns som en högskola eller motsvarande läroanstalt med högre utbildning av den stat där den är belägen, förutsatt att minst tre års studier krävs för att erhålla kvalifikationen på minst nivå 6 enligt ISCED 2011 eller, i lämpliga fall, enligt EQF, nivå 6, i enlighet med nationell rätt.

I 9 punkten underpunkt a i paragrafen definieras högre yrkeskompetens. Med det avses i fråga om de yrken som förtecknas i bilaga I kunskaper, färdigheter och kvalifikationer som kan styrkas genom yrkeserfarenhet som kan jämföras med examen på högre nivå och som är av betydelse för yrke eller bransch som nämns i arbetsavtal eller bindande arbetserbjudande och som har förvärvats under en tidsperiod som fastställts för respektive yrke enligt bilaga I. Det föreslås att bilaga I ska ingå under den här punkten varvid man avser de yrken som förtecknas i grupperna 133 och 25 i ISCO-08-klassificeringen. Enligt artikel 26.2 i blåkortsdirektivet ska kommissionen senast den 18 november 2026 och därefter vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om sin bedömning av förteckningen över yrken i bilaga I, med beaktande av arbetsmarknadens föränderliga behov. Dessa rapporter ska utarbetas efter samråd med de nationella myndigheterna, på grundval av ett offentligt samråd som ska omfatta arbetsmarknadens parter. På grundval av dessa rapporter får kommissionen vid behov lägga fram lagstiftningsförslag för att ändra bilaga I. Eftersom ändringar med beaktande av det ovan nämnda inte är att vänta särdeles snabbt till bilaga I, är det motiverat att reglera om det i lag.

Enligt 9 punkten underpunkt b i paragrafen avses med högre yrkeskompetens också när det gäller övriga yrken, endast om detta föreskrivs enligt nationell rätt eller nationella förfaranden, kunskaper, färdigheter och kompetens som kan styrkas genom bevis på minst fem års yrkeserfarenhet på en nivå som är jämförbar med examen på högre nivå och som är relevanta för det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet.

I punkt 10 definieras internationellt skydd som sådant internationellt skydd som avses i artikel 2.a i direktiv 2011/95/EU.

5 §. Utfärdande av EU-blåkort. Enligt paragrafen ska det förutsättas en ansökan för att EU-blåkort ska utfärdas. Bestämmelser om beviljande av uppehållstillstånd föreslås i 1 mom. 1-3 punkten. Sökanden ska uppfylla kriterierna enligt punkterna. Enligt 1 punkten ska han eller hon ha ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande som omfattar en period av minst sex månaders högkvalificerad anställning där den överenskomna lönen ska vara minst den genomsnittliga bruttolönen för löntagare. Enligt 2 och 3 punkten ska sökanden ha handlingar som styrker yrkeskvalifikationer och i fråga om reglerade yrken handlingar som styrker om det krävs särskilda kvalifikationer, tillstånd eller ett godkänt hälsotillstånd. Med reglerat yrke avses reglerat yrke som definieras i artikel 3.1.a i Europaparlamentets och rådets direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer [2005/36/EY](#). I fråga om reglerade yrken styrker handlingarna att sökanden uppfyller kraven enligt den nationella lagstiftningen för att unionsmedborgare ska kunna utöva ett reglerat yrke. Med handlingar avses tillstånd att utöva ett yrke utfärdat av en behörig myndighet, det är således fråga om rätt till yrkesutövning beviljad t. ex. av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, beslut om erkännande/beslut om jämställande beviljat av Utbildningsstyrelsen eller beslut eller tillstånd beviljat av någon annan behörig myndighet. Endast en behörig myndighet för det reglerade yrket i fråga kan bedöma sökandens kompetens för den reglerade uppgiften, dvs. om förutsättningarna för utövande av ett yrke uppfylls eller inte.

I paragrafens 2 mom. föreslås det att villkoren i 71 § 1 punkten i utlänningslagen ska uppfyllas för att uppehållstillstånd ska kunna beviljas. För att tillstånd ska kunna beviljas ska

arbetsgivaren ha uppfyllt och i fortsättningen förmå uppfylla sina förpliktelser som arbetsgivare och se till att de anställningsvillkor som arbetsgivaren har kommit överens om med arbetstagaren stämmer med gällande bestämmelser och kollektivavtalet i fråga eller, om det inte finns något kollektivavtal som ska tillämpas, svarar mot den praxis som gäller arbetstagare som är verksamma i motsvarande uppgifter på arbetsmarknaden.

Enligt 3 mom. beviljas uppehållstillstånd för två år. Detta är alltid den maximala längden på uppehållstillståndets giltighet. Om anställningskontraktet är kortare, beviljas tillståndet enligt anställningskontraktets längd utökat med tre månader, dock högst för två år. Det här grundar sig direkt på artikel 9.2 i direktivet. I fråga om typen av uppehållstillstånd tillämpas med stöd av 3 § utlänningslagens bestämmelser om tillfälligt eller kontinuerligt uppehållstillstånd.

6 §. Utredningsskyldighet för dem som ansöker om EU-blåkort och för arbetsgivare. I paragrafen föreslås bestämmelser om sökandens och arbetsgivarens utredningsskyldigheter i fråga om tillståndsförfarandet. Enligt 1 mom. föreskrivs om innehållet i utredningsskyldigheten för den som ansöker om EU-blåkort i 71 a § 1 mom. i utlänningslagen och på motsvarande sätt för arbetsgivare i 71 b § 1 mom. i utlänningslagen. Avsikten är att bestämmelsen ska tillämpas på det sätt som anges i specialmotiveringen till regeringens proposition RP 114/2022 rd, eftersom bestämmelsen för närvarande också tillämpas på ansökan om EU-blåkort.

I fråga om 2 mom. föreslås det också att man ska tillämpa det förfarande som föreskrivs i 5 kap. i utlänningslagen. Eftersom man vid ansökan i princip inte behöver visa upp handlingar, medger regleringen att handlingarna visas upp för tillståndsmyndigheten för kontroll, om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden inte uppfyller villkoren för beviljande av EU-blåkort.

I paragrafens 3 mom. föreslås bestämmelser om situationer där sökanden har ett giltigt uppehållstillstånd för specialsakkunnig enligt 73 § i utlänningslagen. I sådana situationer får man inte kräva samma utredningar som i allmänhet med anledning av det som föreskrivs i artikel 5.6 i blåkortsdirektivet när det gäller beviljande av EU-blåkort. Man får inte kräva bevis på yrkeskvalifikationer om högre yrkeskvalifikationer redan har verifierats i samband med ansökan om nationellt uppehållstillstånd. Om det för arbetet krävs särskilda kvalifikationer, särskilt tillstånd eller ett godkänt hälsotillstånd, får handlingar som styrker detta inte krävas, såvida det inte är fråga om ett nytt anställningsförhållande. Det föreslås att i sådana situationer där handlingar har begärts i samband med ansökningar om nationella uppehållstillstånd för specialsakkunniga ska 5 § 1 mom. 2 och 3 punkten i den föreslagna nya lagen således inte tillämpas. Om det inte särskilt har begärts några handlingar vid beviljandet av ett nationellt tillstånd, möjliggör detta att man vid behov kan begära att de visas upp i samband med ansökan om EU-blåkort.

7 §. Inlämning av ansökan. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur man gör och lämnar in en ansökan. Enligt 1 mom. ska ansökan lämnas in av sökanden, dvs. tredjelandsmedborgaren själv. Ansökan görs elektroniskt på nätet, men om det av någon orsak inte är möjligt, får ansökan lämnas i pappersform.

Enligt paragrafens 2 mom. ska ansökan i Finland lämnas till Migrationsverket. Det här gäller såväl ansökningar som görs elektroniskt som i pappersform. Uträttandet av ärenden sker på Migrationsverkets webbplats och vid behov vid ett verksamhetsställe. Utomlands görs ansökan i enlighet med 1 mom. också elektroniskt eller i pappersform. Uträttandet av ärenden sker vid en finsk beskickning, en extern tjänsteleverantör eller en annan [Schengenstats](#) beskickning så som det är möjligt lokalt där sökanden uträttar ärenden.

8 §. Avslag på ansökan om EU-blåkort. I bestämmelsen föreskrivs om avslag på ansökan om EU-blåkort. I 1 mom. föreskrivs det om ovillkorliga grunder för avslag och i 2 mom. om grunder som är beroende av prövning.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska ansökan avslås, om sökanden inte uppfyller villkoren för beviljande av EU-blåkort i enlighet med 5 § 1 mom. Enligt 1 mom. 2 punkten ska ansökan också avslås om myndigheten visar att de handlingar som hänför sig till ansökan har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats. Enligt 1 mom. 3 punkten ska ansökan avslås om sökanden utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan. Enligt 1 mom. 4 punkten är en grund för avslag på ansökan den omständighet att arbetsgivaren har för avsikt att underlätta nämligen i praktiken att kringgå reglering. Även om de ovan nämnda punkterna utgör ovillkorliga grunder för avslag på ansökan, ska tillståndsmyndigheten i varje enskilt fall pröva om grunden för avslag uppfylls.

I fråga om grunderna för avslag på ansökan enligt prövning i 2 mom. har tillståndsmyndigheten större prövningsrätt och utredningsskyldighet i fråga om huruvida ansökan ska avslås på de grunder som anges där. 2 mom. 1 punkten handlar om att arbetsgivaren inte har uppfyllt sina arbetsgivarskyldigheter och 2 punkten om att arbetsgivarens verksamhetsförutsättningar som arbetsgivare har upphört på grund av konkurs eller på grund av att arbetsgivaren inte har någon ekonomisk verksamhet. Dessa omständigheter kan utredas till exempel med hjälp av uppgifterna i fullgöranderapporten och tolkningen av dem. Enligt 2 mom. 3 punkten kan en ansökan avslås om arbetsgivaren eller dennes företrädare har dömts till bötes- eller fängelsestraff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd enligt 47 kap. 6 a § i strafflagen eller till bötesstraff för utlänningsförseelse av arbetsgivare enligt 186 § 1 mom. 1 punkten i utlänningslagen.

Enligt 3 mom. föreskrivs att vid tillämpningen av 2 mom. ska hänsyn tas till alla särskilda förhållanden i fallet som helhet. En helhetsbedömning ska således utföras i enlighet med rättsprinciperna inom förvaltningen som framgår av 6 § i förvaltningslagen.

9 §. Återkallelse av EU-blåkort och beslut att inte förlänga EU-blåkort. I paragrafen föreslås bestämmelser om återkallelse av EU-blåkort och beslut att inte förlänga EU-blåkort. I 1 mom. föreskrivs det om ovillkorliga grunder för återkallelse och i 2 mom. om grunder som är beroende av prövning.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska EU-blåkort återkallas eller inte förlängas, om handlingarna har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats. Enligt 1 mom. 2 punkten är grunden att sökanden inte längre har ett giltigt arbetsavtal. Enligt 1 mom. 3 punkten är grunden att kortinnehavaren inte längre har de kvalifikationer för arbetet som avses i 5 § 1 mom. 2 eller 3 punkten, och enligt 4 punkten att den lönetröskel som fastställts inte längre uppnås utan att bruttolönen för arbetet underskrider den nivå som anges i 5 § 1 mom. 1 punkten.

Enligt 2 mom. 1 punkten kan EU-blåkort återkallas eller ansökan om förlängning avslås, om kortinnehavaren äventyrar allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan. Enligt 2 mom. 2 punkten är grunden omständigheter som hänför sig till arbetsgivaren, dvs. att arbetsgivaren inte har uppfyllt sina arbetsgivarskyldigheter. Enligt 2 mom. 3 punkten är grunden att kortinnehavarens och familjens försörjning inte är tryggad. Enligt 2 mom. 4 punkten är grunden att kortinnehavaren vistas i landet för andra ändamål än ett sådant arbete för vilket EU-blåkortet beviljats eller att arbetet inte är den huvudsakliga grunden för vistelse i landet utan att grunden i praktiken är någon annan. Enligt 2 mom. 5 punkten är grunden att villkoren för högkvalificerad anställning inte längre uppfylls och enligt 6 punkten att innehavaren av ett EU-kort inte uppfyller kraven för rörlighet enligt kapitel V i blåkortsdirektivet.

I 3 mom. föreskrivs det om situationer där innehavaren av ett EU-blåkort tillfälligt och i högst 12 månader inte uppfyller kriterierna för beviljande av kort på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller föräldraledighet. I sådana fall ska man inte återkalla eller låta bli att förlänga ett EU-blåkort med stöd av 1 mom. 2 och 4 punkten, dvs. på den grund att innehavaren inte har ett giltigt arbetsavtal, eller att innehavarens lön inte motsvarar den lönetröskel som fastställts i enlighet med 5 § 1 mom. 1 punkten.

Också i 4 mom. föreskrivs det om situationer där man under de tider som nämns i punkterna 1 och 2 inte ska återkalla eller låta bli att förlänga ett EU-blåkort med stöd av 1 mom. 2 och 4 punkten, så som också föreskrivs i 3 mom., samt med stöd av 2 mom. 3 punkten, där det är fråga om att försörjningsförutsättningen inte uppfylls. Det kan vara fråga om en situation där innehavaren har blivit arbetslös. För att skydda innehavaren fastställs en tidsfrist enligt hur lång tid han eller hon har hunnit arbeta som innehavare av ett EU-blåkort. Enligt punkt 1 är tiden tre månader om innehavaren har haft kortet i mindre än två år och enligt punkt 2 är tiden sex månader om innehavaren har haft det i minst två år.

Enligt 5 mom. ska innehavaren av ett EU-blåkort ges tid att söka nytt arbete, vid prövning av om man ska återkalla eller låta bli att förlänga ett EU-blåkort på den grunden att arbetsgivaren inte har uppfyllt sina arbetsgivarskyldigheter eller att de villkor som krävs inte iakttas i anställningsförhållandet. Perioden för att söka arbete ska i regel vara minst tre månader, men om innehavaren av ett EU-blåkort har varit anställd under två år ska den vara sex månader. Förfarandet genomförs genom begäran om utredning eller begäran om komplettering. För åtgärden föreläggs en tidsfrist som kan följas upp på automatisk väg. Dessutom kan den automatiskt beaktas i räknaren för behandlingstiden, eftersom åtgärden tillfälligt avbryter behandlingstiden för ansökan om uppehållstillstånd. De aviseringar som kan påbörja ett sådant förfarande kan fås t.ex. ur inkomstregistret, fullgöranderapporten och arbetsgivarregistret. Återkallelse av kortet är kopplat till efterhandstillsyn.

I 6 mom. föreskrivs att vid tillämpningen av 2–5 mom. ska hänsyn tas till de särskilda förhållandena i fallet som helhet, det ska således utföras en helhetsbedömning i enlighet med rättsprinciperna inom förvaltningen i 6 § i förvaltningslagen.

10 §. Rätten att arbeta. I paragrafen föreslås bestämmelser om rätten att arbeta. Innehavare av ett EU-blåkort har rätt att arbeta enligt grunden för tillståndet. Detta är en motsvarande formulering som i 81 a § 3 mom. i utlänningslagen i fråga om nationellt uppehållstillstånd för specialsakkunnig. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska rätten att arbeta börja när tillstånd beviljas, med undantag för de situationer som nämns i 14 § 3 mom. där rätten att arbeta undantagsvis kan börja redan innan ansökan avgörs. På upphörandet av rätten att arbeta ska bestämmelserna i utlänningslagen tillämpas med stöd av den föreslagna 3 §.

11 §. Rätten för familjemedlemmar att vistas och arbeta i landet. I paragrafen föreslås bestämmelser om rätten att vistas och arbeta för familjemedlemmar, som definieras i 4 § 6 punkten. Enligt 1 mom. beviljas familjemedlemmar på ansökan uppehållstillstånd för samma tid som uppehållstillstånd för innehavaren av ett EU-blåkort och typen av tillstånd är också densamma. I 2 mom. föreskrivs att familjemedlemmar har obegränsad rätt att arbeta.

12 §. Rörlighet för kortare vistelse. I paragrafen föreslås bestämmelser om rörlighet för kortare vistelse i Finland med stöd av EU-blåkort som beviljats i den första medlemsstaten. Grunden för rörligheten ska vara bedrivande av tillfällig affärsverksamhet så att verksamheten har en direkt koppling till de intressen som arbetsgivaren i den första medlemsstaten har och att verksamheten bör anknyta till de arbetsuppgifter som hör till anställningsförhållandet för innehavaren av EU-blåkort som EU-blåkortet har beviljats för. Med tillfällig affärsverksamhet

avses t. ex. deltagande i interna och externa affärsmöten, deltagande i konferenser och seminarier, förhandlingar om affärsavtal, bedrivande av försäljnings- och marknadsföringsverksamhet, utredning av affärsmöjligheter och deltagande i utbildning samt mottagande av utbildning. Tiden för rörlighet är högst 90 dagar inom en 180-dagarsperiod. Det är inte heller möjligt att utföra arbete som utstationerad arbetstagare med stöd av rörlighet för kortare vistelse, eftersom utstationering av arbetstagare inte omfattas av tillämpningsområdet för den föreslagna lagen.

13 §. Rörlighet för längre vistelse. I paragrafen föreskrivs om allmänna förutsättningar för rörlighet för längre vistelse. Innehavare av ett EU-blåkort har rätt till rörlighet för längre vistelse så som avses i blåkortsdirektivet då han eller hon som innehavare av ett EU-blåkort har vistats lagligt i den första medlemsstaten minst 12 månader. Om en innehavare av ett EU-blåkort tidigare har utnyttjat rätten till rörlighet för längre vistelse så som avses i blåkortsdirektivet kan han eller hon på nytt utnyttja rätten till rörlighet för längre vistelse då han eller hon som innehavare av EU-blåkort har vistats lagligt i den första medlemsstaten minst sex månader. Rörlighet för längre vistelse i Finland förutsätter att sökanden uppfyller de villkor som anges i lagens 14 § och att 16 § inte utgör något hinder för att tillstånd beviljas.

14 §. Ansökan om rörlighet för längre vistelse. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan om rörlighet för längre vistelse inom föreskriven tid och vilka utredningar sökanden ska lägga fram.

I det inledande stycket i 1 mom. föreskrivs att ansökan om rörlighet för längre vistelse ska göras senast en månad efter inresan. I 1 mom. 1–3 punkten föreskrivs det om vad sökanden ska ha och vilka handlingar sökanden vid behov ska lägga fram för Migrationsverket. Enligt 1 punkten ska sökanden ha ett gällande EU-blåkort utfärdat av den första medlemsstaten, enligt 2 punkten ett anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande där den överenskomna lönen i Finland ska vara i enlighet med 5 § 1 mom. 1 punkten och enligt 3 punkten handlingar som styrker, om det för arbetet krävs särskilda kvalifikationer, särskilt tillstånd eller ett godkänt hälsotillstånd, att sökanden uppfyller kraven i enlighet med det som anges i specialmotiveringen till 5 §.

Enligt 2 mom. föreslås att både den som ansöker om EU-blåkort och dennes arbetsgivare ska ha sådan informationsskyldighet som avses i 71 a § 1 mom. och 71 b § 1 mom. i utlänningslagen. I momentet föreslås därutöver att man kan kräva att de i 1 mom. avsedda handlingarna ska visas upp för Migrationsverket, om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden inte uppfyller villkoren för beviljande av rörlighet för längre vistelse.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om rätten att börja arbeta för den som ansöker om EU-blåkort i Finland på grund av rörlighet för längre vistelse. Denna rätt föreslås börja när EU-blåkortet utfärdas. Om ett EU-blåkort inte har utfärdats, föreslås rätten att arbeta börja 30 dagar från den dag då den fullständiga ansökan lämnades in. En ansökan är fullständig när den innehåller alla de uppgifter som behövs för beslutsfattandet.

15 §. Familjemedlemmars rörlighet för längre vistelse. I 1 mom. föreslås bestämmelser om att familjemedlemmar till innehavare av EU-blåkort har rätt att från den första medlemsstaten till Finland åtfölja innehavaren av EU-blåkort eller att senare ansluta sig till henne eller honom. Familjemedlemmar ska på samma sätt som innehavare av EU-blåkort omfattas av skyldigheten att ansöka om uppehållstillstånd senast en månad efter inresan.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av uppehållstillstånd. Enligt momentet ska uppehållstillstånd beviljas på ansökan, om en familjemedlem har ett giltigt

uppehållstillstånd utfärdat av den första medlemsstaten med stöd av vilket han eller hon har vistats i den första medlemsstaten samt ett giltigt resedokument eller bestyrkta kopior av resedokument.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om familjemedlemmars rätt att arbeta i samband med rörlighet för längre vistelse. Familjemedlemmar ska också från och med beviljandet av detta tillstånd ha obegränsad rätt att arbeta.

16 §. *Avslag på ansökan om rörlighet för längre vistelse.* I 1 mom. föreskrivs om de grunder på vilka ansökan om rörlighet för längre vistelse ska avslås. Det bör dock noteras att situationerna inte alltid är entydigt klara, utan det krävs att det utförs en prövning om tröskeln för tillämpning av grunden överskrids på ett sätt som innebär att ansökan ska avslås.

Bestämmelserna i momentets 1 punkt handlar om att sökanden inte har lagt fram sådana uppgifter och handlingar som avses i 14 § 1 mom. Enligt momentets 2 punkt ska ansökan avslås, om handlingarna har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats. Enligt 3 punkten är grunden för avslag att arbetet inte uppfyller villkoren enligt lagstiftning eller kollektivavtal. Enligt 4 punkten ska ansökan avslås om sökanden utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan.

Enligt 2 mom. ska beslutsfattandet vara en helhetsbedömning där hänsyn tas till de särskilda förhållandena i fallet som helhet. Vid beslutsfattandet förutsätts att i förvaltningslagen avsedda förfaranden som är förenliga med god förvaltning iakttas.

17 §. *Handläggningstider och meddelande till den första medlemsstaten.* I paragrafen föreskrivs om artikel 21.9 och artikel 22.5 i blåkortsdirektivet. Enligt paragrafens 1 mom. ska Migrationsverket delge sökanden sitt beslut som gäller en ansökan om rörlighet för längre vistelse och underrätta den första medlemsstaten om beslutet senast 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in. En ansökan är fullständig när den innehåller alla de uppgifter som behövs för beslutsfattandet. Ett beslut som gäller en familjemedlems ansökan ska delges familjemedlemmen samtidigt eftersom ansökningar som lämnats in samtidigt ska behandlas gemensamt. Om en familjemedlems ansökan har gjorts senare ska emellertid beslutet delges senast inom 30 dagar från det att den fullständiga ansökan lämnades in.

Enligt 1 mom. får tidsfristen för behandlingen av ansökan förlängas med 30 dagar i vederbörligen motiverade undantagsfall som hänför sig till att ansökan är komplicerad. I sådana fall ska Migrationsverket underrätta sökanden om förlängningen av tidsfristen senast inom 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

Enligt 2 mom. ska Migrationsverket i sitt meddelande till den första medlemsstaten ange avslagsgrunderna enligt 16 § 1 mom. 2 och 4 punkten på ansökan.

18 §. *Vistelse i en andra medlemsstat.* I paragrafen föreskrivs om artikel 23.1 och 23.2 i blåkortsdirektivet. Om en innehavare av ett EU-blåkort rör sig från Finland till en andra medlemsstat, får EU-blåkortet enligt 1 mom. i vissa situationer inte återkallas förrän den andra medlemsstaten har fattat beslut om ansökan om rörlighet för längre vistelse. Kortet får inte återkallas om en grund enligt 9 § 1 mom. 1 punkten framkommer, dvs. att kortet eller de handlingar som visats upp har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats, eller om en grund enligt 2 mom. 1 punkten i samma paragraf framkommer, dvs. att ett återkallande är motiverat med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan. I enlighet med bestämmelserna i 17 § om underrättelse från Migrationsverket ska en andra medlemsstat

meddela Migrationsverket när det är fråga om rörlighet för vistelse i Finland huruvida medlemsstaten beviljar sökanden ett EU-blåkort.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om situationer där rörlighet från Finland till en andra medlemsstat inte förverkligas. Det kan bero på att den andra medlemsstaten avslår en ansökan som gjorts på grund av långvarig vistelse eller att ett av Finland beviljat EU-blåkort inte längre är giltigt eller har återkallats. Då har innehavaren av ett EU-blåkort och dennes familjemedlemmar rätt att återvända till Finland utan formaliteter och utan dröjsmål. Enligt skäl 61 i ingressen till blåkortsdirektivet bör Finland utfärda en handling till innehavaren av ett EU-blåkort som gör återinresan möjlig.

19 §. Migrationsverkets behörighet. I paragrafen föreslås att Migrationsverket är behörig myndighet i ansökningsförfarandet och beslutsfattandet enligt denna lag. Migrationsverket tar emot ansökningar och fattar beslut om att bevilja, återkalla och avstå från att förnya EU-blåkort och uppehållstillstånd samt om att avslå ansökningar. Migrationsverket är även för närvarande behörig myndighet att behandla och avgöra ansökningar om EU-blåkort med stöd av utlänningslagen och behörig myndighet även när det gäller andra uppehållstillstånd.

I 2 mom. föreskrivs att om familjemedlemmar lämnar in ansökan om uppehållstillstånd samtidigt som ansökan om EU-blåkort, ska ansökningarna behandlas samtidigt.

20 §. Anteckning i uppehållstillståndskortet. I paragrafen föreslås bestämmelser om de anteckningar som ska göras i uppehållstillståndskortet i enlighet med artikel 9. Enligt 1 mom. ska då ett EU-blåkort beviljas på uppehållstillståndskortet i fältet för typ av uppehållstillstånd antecknas ”EU-blåkort”. I kortet ska dessutom antecknas typen av uppehållstillstånd, om tillståndet är tillfälligt (B) eller kontinuerligt (A).

I 2 mom. föreskrivs om anteckningar i uppehållstillståndskortet då EU-blåkort beviljas tredjelandsmedborgare som har beviljats internationellt skydd. Då görs i uppehållstillståndskortet en anteckning om typen av uppehållstillstånd och i fältet för anmärkningar antecknas ”[Medlemsstatens namn] har beviljat internationellt skydd [datum]”. Av artikel 9.5 i blåkortsdirektivet framgår att innan medlemsstaten inför den anmärkningen ska den underrätta den medlemsstat som ska omnämnas i anmärkningen om att den har för avsikt att utfärda EU-blåkortet och uppmana den medlemsstaten att bekräfta att innehavaren fortfarande är en person som beviljats internationellt skydd. Den medlemsstat som ska nämnas i anmärkningen ska svara senast en månad efter det att den har mottagit begäran om information. Om internationellt skydd har återkallats genom ett lagakraftvunnet beslut, får den medlemsstat som beviljar EU-blåkort inte införa en sådan anmärkning. I 2 mom. föreskrivs att i sådana situationer där den internationella skyddsstatusen återkallas, ska tredjelandsmedborgaren på dennes begäran beviljas ett nytt uppehållstillståndskort som inte har denna anmärkning. Av artikel 9 framgår dessutom att om ansvaret för det internationella skyddet av innehavare av ett EU-blåkort i enlighet med gällande internationella avtal eller nationell lagstiftning överfördes till medlemsstaten efter det att den utfärdat ett EU-blåkort med en ovannämnd anteckning, ska den medlemsstaten ändra anmärkningen i enlighet därmed inom tre månader från överföringen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om en anteckning i uppehållstillståndskortet för innehavare av EU-blåkort när de högre yrkeskvalifikationerna har förvärvats så som avses i 4 § 9 punkten underpunkt b. På kortet anges då ”Annat yrke än ett som anges i bilaga I”.

Enligt 4 mom. ska för sådana innehavare av EU-blåkort som beviljas i 56 a § i utlänningslagen avsett EU-uppehållstillstånd på uppehållstillståndskortet i fältet för anmärkningar antecknas ”f.d. innehavare av EU-blåkort”.

21 §. *Behandlingstider.* I paragrafen föreslås bestämmelser om behandlingstider för ansökningar förutom i fråga om ansökan som gäller rörlighet varom ska föreskrivas i 17 §. Regleringen baserar sig på artikel 11 i blåkortsdirektivet.

Enligt 1 mom. ska Migrationsverket fatta beslut om ansökan om EU-blåkort och om en familjemedlems ansökan samt delge beslutet senast 60 dagar från den dag då den fullständiga ansökan lämnades in. Enligt 23 § 1 mom. i förvaltningslagen ska ett ärende behandlas utan ogrundat dröjsmål. I 2 mom. föreskrivs om att utlänningslagens bestämmelser om certifiering av arbetstagare ska tillämpas på EU-blåkort och på arbetsgivare, liksom i nuläget. Det här krävs också enligt artikel 11.6 och 13 i blåkortsdirektivet. I sådana situationer ska beslutet delges inom 30 dagar. I 3 mom. föreskrivs om bristfälliga ansökningar och om beräkning av behandlingstiden för ansökan. Behandlingstiden räknas från det att ansökan är fullständig, dvs. då den innehåller alla de uppgifter som behövs för beslutsfattandet. Om det saknas uppgifter i ansökan eller om uppgifterna är otillräckliga, ska de kompletteras. Migrationsverket ska i det fallet informera sökanden om vilka uppgifter som saknas och fastställa en skälig tidsfrist för sökanden att lämna uppgifterna. Den här tiden räknas inte med i tidsfristen.

22 §. *Påföljder för arbetsgivare.* I paragrafens 1 mom. föreslås en hänvisning i fråga om utlänningsförseelse av arbetsgivare till 186 § i utlänningslagen och i fråga om anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd till 47 kap. 6 a § i strafflagen. I 2 mom. hänvisas det till 187 § i utlänningslagen och genom de föreslagna ändringarna i den paragrafen kommer även bestämmelserna i denna speciallag i fråga om EU-blåkortet beaktas. Det är inte motiverat att i denna lag föreskriva om ett så kallat beslut om att inte bevilja uppehållstillstånd, eftersom det kan leda till exceptionella situationer där arbetsgivaren har fått ett beslut med stöd av denna speciallag men inte med stöd av utlänningslagen.

23 §. *Kontaktpunkt.* I paragrafen föreskrivs att Migrationsverket är den kontaktpunkt som avses i artikel 28 i blåkortsdirektivet, som samarbetar med kontaktpunkterna i de övriga medlemsstaterna och som ansvarar för att ta emot och översända de uppgifter som avses i lagen. Uppgiften är inte ny för Migrationsverket, eftersom det föreskrivs om uppgiften i utlänningslagens 67 § 3 mom., som ändras och bestämmelserna till denna del flyttas till 23 § i detta lagförslag.

24 §. *Ändringssökande.* I paragrafen föreslås bestämmelser om ändringssökande. I stället för lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019) tillämpas vissa bestämmelser om ändringssökande i utlänningslagen, så att regleringen av ändringssökandet bevaras så enhetlig som möjligt i utlänningsfrågor och att det inte med anledning av denna lag krävs att Migrationsverket utarbetar någon annan anvisning för ändringssökande. Således föreslås att 192 § 1 och 2 mom. i utlänningslagen ska tillämpas. Om den behöriga förvaltningsdomstolen inte kan fastställas med stöd av de ovannämnda bestämmelserna, tillämpas bestämmelsen i 10 § 5 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden om Helsingfors förvaltningsdomstols behörighet i sådana situationer. På motsvarande sätt föreslås att på ändringssökande ska tillämpas 194 § i utlänningslagen i fråga om arbetsgivares besvärsmått och 197 § 1 och 3 mom. i fråga om ingivande av besvärsskrift. I fråga om grunderna för beviljandet av besvärstillstånd tillämpas dessutom 196 § 4 mom. i utlänningslagen eftersom det inte är motiverat att regleringen av besvärstillstånd avviker från ärenden som gäller utlänningars vistelse med stöd av utlänningslagen. Bestämmelser om Migrationsverkets rätt att söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut finns i 109 § 2 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden. Bestämmelserna om ändringssökande i olika lagar föreslås bli reviderade i samband med totalreformen av utlänningslagen.

25 §. *Ikraftträdande.* I paragrafen föreslås ingå bestämmelser om lagens ikraftträdande.

7.2 Utlänningslagen

3 §. Definitioner. Det föreslås att 27 punkten i bestämmelsen upphävs, eftersom bestämmelserna flyttas till den nya lagen. Definitionen i 26 punkten ändras så att den motsvarar det nya namnet på blåkortsdirektivet.

17 c §. Utfärdande av visering för längre vistelse. Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ändras till en hänvisning till den nya bestämmelsen i den nya lagen, där det föreskrivs om utfärdande av EU-blåkort.

49 §. Beviljande av första tidsbegränsat uppehållstillstånd för utlänningar som kommit till landet utan uppehållstillstånd. Det föreslås att 1 mom. 4 a-punkten upphävs, eftersom det kommer att föreskrivas om dess innehåll i den föreslagna nya lagen. Momentets 3 punkt ändras tekniskt så att den blir den sista punkten i förteckningen i momentet.

53 §. Det första tidsbegränsade uppehållstillståndets längd. Det föreslås att paragrafens 8 mom. upphävs eftersom det föreskrivs om dess innehåll i den nya lagen.

55 §. Det fortsatta tillståndets längd. Det föreslås att paragrafens 4 mom. upphävs eftersom det föreskrivs om dess innehåll i den föreslagna nya lagen.

56 a §. Beviljande av EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Det föreslås att 3 mom. ändras med anledning av artikel 18 i blåkortsdirektivet. Bestämmelsen ändras så att vistelse i en annan medlemsstat beaktas efter det att innehavaren av ett EU-blåkort har utnyttjat sådan rörlighet för långvarig vistelse som avses i direktivet. Till följd av den ändrade artikeln ändras dessutom bestämmelsen så att vistelse i en annan medlemsstat beaktas på flera olika grunder än för närvarande. Som vistelse beaktas för närvarande vistelse i egenskap av innehavare av ett EU-blåkort. Efter ändringen beaktas utöver det även nationellt uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning eller tillstånd för forskare samt som person som beviljats internationellt skydd. Också vistelse som innehavare av tillstånd för studerande beaktas, men av den beaktas endast hälften. Även om vistelse i en annan medlemsstat beaktas, förutsätter beviljandet av uppehållstillstånd även i fortsättningen att innehavare av EU-blåkort omedelbart innan ansökan om uppehållstillstånd lämnades in har vistats lagligen i Finland oavbrutet i två år.

58 b §. Återkallande av EU-blåkort. Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom bestämmelser om återkallande av EU-blåkort föreslås ingå i den nya lagen.

67 §. Migrationsverket som uppehållstillståndsmyndighet. Paragrafen föreslås bli ändrad i sin helhet. Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla bestämmelser om att Migrationsverket beviljar och återkallar uppehållstillstånd. Det är inte nödvändigt att i paragrafen hänvisa till den bestämmelse med stöd av vilken återkallelsen ska ske. Paragrafens 2 mom. motsvarar den gällande lagens 3 mom. Paragrafens 3 mom. motsvarar den gällande lagens 4 mom., men i momentet stryks de bestämmelser om kontaktpunkt som avses i artikel 28 i blåkortsdirektivet, eftersom bestämmelser om detta ingår i den föreslagna nya lagen.

69 a §. Beslut på basis av familjeband. Paragrafen ändras så att bestämmelserna om delgivning av beslut som gäller familjemedlemmar till innehavare av EU-blåkort stryks, eftersom det föreskrivs om detta i den föreslagna nya lagen.

73 a §. EU-blåkort. Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom det föreskrivs om dess innehåll i den nya lagen.

73 b §. *Återkomst till och vistelse i landet för innehavare av EU-blåkort och deras familjemedlemmar som flyttat till en annan medlemsstat.* Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom det föreskrivs om dess innehåll i den föreslagna nya lagen.

77 §. *Verkan av certifiering för arbetsgivare.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att verkan av förfarandet med certifiering för arbetsgivare är densamma som under den gällande lagens giltighetstid, när bestämmelser om EU-blåkort finns i 73 a § i utlänningslagen. När paragrafen upphävs och bestämmelserna flyttas till den föreslagna nya lagen, ska bestämmelser om detta finnas i 77 § i utlänningslagen för att konsekvenserna för förfarandet ska kvarstå även i fortsättningen.

81 a §. *Rätt att arbeta med stöd av uppehållstillstånd.* Det föreslås att paragrafens 6 mom. upphävs eftersom den föreslagna nya lagen ska innehålla bestämmelser om rätten att arbeta för innehavare av EU-blåkort.

84 §. *Behandlingstider.* Det föreslås att paragrafens 4 mom. upphävs eftersom det föreskrivs om dess innehåll i den föreslagna nya lagen.

187 §. *Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att 5 kap. i utlänningslagen ska tillämpas på uppehållstillstånd för arbete och att till momentet fogas den nya föreslagna lagen där det föreskrivs om EU-blåkort, varvid det de facto inte uppstår någon ändring i sak. Syftet med ändringarna är också att säkerställa att en arbetsgivare till vilken ett beslut om vägran meddelas till exempel med stöd av ett tillstånd enligt 5 kap. i utlänningslagen inte kan rekrytera en person som ansöker om EU-blåkort. Det fungerar på samma sätt omvänt. Förfarandet är också logiskt med tanke på de som ska tillämpa det, eftersom om till exempel arbets- och näringsbyrån fattar beslutet, kan Migrationsverket inte bevilja ett EU-blåkort till den som söker arbete hos en arbetsgivare.

194 §. *Arbetsgivarens rätt att anföra besvär.* Ändringarna i paragrafen görs som en ändring av hela paragrafen. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så, att arbetsgivarens besvär rätt alltid ska gälla de skyldigheter som föreskrivs i 71 b § och därutöver ska den gälla beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare då det är fråga om förutsättningarna enligt 72 a § 1 mom. Det föreslås att paragrafens 2 mom. inte ändras.

7.3 Lagen om ändring av utlänningslagen

187 §. *Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete.* I 1 mom. föreslås en precisering enligt vilken vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete ska gälla uppehållstillstånd enligt 5 kap. i utlänningslagen och lagen om högkvalificerad anställning.

194 §. *Arbetsgivarens rätt att anföra besvär.* Ändringarna i paragrafen görs som en ändring av hela paragrafen. Paragrafens 1 mom. ändras så att hänvisningen till 71 § 1–3 punkten stryks, eftersom det där inte föreskrivs om arbetsgivarens utredningsskyldighet utan om de allmänna förutsättningarna för uppehållstillstånd för arbete. Paragrafens 1 mom. ändras dessutom så, att arbetsgivarens rätt att anföra besvär alltid gäller de skyldigheter som föreskrivs i 71 b § och då det är fråga om beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare och då det är fråga om förutsättningarna enligt 72 a § 1 mom. Det föreslås att paragrafens 2 mom. inte ändras.

7.4 Lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

11 §. *Rätt att få uppgifter mellan de personuppgiftsansvariga för ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden.* Det föreslås att 1 mom. 1 punkten ändras så att den föreslagna nya lagen

fogas till förteckningen över de lagar enligt vilka Migrationsverket trots sekretessbestämmelserna har rätt att avgiftsfritt få uppgifter av de myndigheter som nämns i den. I praktiken ändras inte rätten att få uppgifter, eftersom bestämmelser om EU-blåkort nu finns i utlänningslagen men i fortsättningen i den föreslagna nya lagen.

13 §. Annan rätt att få uppgifter. Det föreslås att den föreslagna nya lagen fogas till 1 mom. på samma sätt som i 11 §, eftersom bestämmelser om EU-blåkort för närvarande finns i utlänningslagen, men i fortsättningen i den föreslagna nya lagen. Det blir sålunda i praktiken ingen ändring i fråga om annan rätt att få uppgifter.

7.5 Lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

3 §. Personuppgiftsansvariga och ansvarsfördelningen i fråga om ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden. Det föreslås att 2 mom. ändras, eftersom arbets- och näringsbyråerna upphör att existera den 1 januari 2025. Genom ändringen föreslås även en korrigering av att 11 punkten, som innehåller bestämmelser om behandling av uppgifter vid arbets- och näringsbyråerna, felaktigt har återbördats till momentet trots att punkten redan tidigare upphävdes genom lag 391/2023.

11 §. Rätt att få uppgifter mellan de personuppgiftsansvariga för ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden. Det föreslås att 1 mom. ändras så att den föreslagna nya lagen fogas till den förteckning i 1 punkten över de lagar enligt vilka Migrationsverket för att kunna sköta sina uppgifter trots sekretessbestämmelserna har rätt att avgiftsfritt få uppgifter av de myndigheter som nämns i den. I praktiken ändras inte rätten att få uppgifter, eftersom bestämmelser om EU-blåkort nu finns i utlänningslagen men i fortsättningen i den föreslagna nya lagen. Samtidigt föreslås i de övriga punkterna i momentet en smärre författningsöversyn. Likaså föreslås att paragrafen inte längre ska innehålla bestämmelser om arbets- och näringsbyrån av de orsaker som nämns i 3 §.

13 §. Annan rätt att få uppgifter. Det föreslås att den föreslagna nya lagen fogas till 1 mom. på samma sätt som i 11 §, eftersom bestämmelser om EU-blåkort för närvarande finns i utlänningslagen, men i fortsättningen i den föreslagna nya lagen. Det blir sålunda i praktiken ingen ändring i fråga om annan rätt att få uppgifter. Samtidigt föreslås i momentet en smärre författningsöversyn.

7.6 Lagen om ordnande av social- och hälsovård

56 §. Ordnande av hälso- och sjukvård i vissa fall. I 2 punkten föreslås en teknisk ändring på grund av att bestämmelser om EU-blåkort inte längre ska ingå i utlänningslagen utan i den föreslagna nya lagen. Begreppet familjemedlem definieras emellertid fortfarande i 37 § i utlänningslagen.

7.7 Universitetslagen

9 §. Uppdragsutbildning. Det föreslås att 3 mom. ändras så att en hänvisning till den föreslagna nya lagen om högkvalificerad anställning (lagförslag 1) tas in i momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. I momentets ordalydelse beaktas dessutom lagen om ändring av lagen (719/2018) om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (277/2022) med stöd av vilken uppehållstillstånd för studerande är kontinuerliga. Beställaren kan inte ta ut avgifter av studerande som har ett kontinuerligt uppehållstillstånd som

beviljats på annan grund än studier. Ändringen motsvarar det rättsläge som gällde innan lagen 277/2022 trädde i kraft.

10 §. *Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen.* I 2 mom. föreslås en ändring så att en hänvisning till lagen om högkvalificerad anställning fogas till momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. Bestämmelsen ändras inte till övriga delar.

7.8 Yrkeshögskolelagen

13 §. *Uppdragsutbildning.* Det föreslås att 3 mom. ändras så att en hänvisning till den föreslagna nya lagen om högkvalificerad anställning fogas till momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. I momentets ordalydelse beaktas dessutom lagen om ändring av lagen (719/2018) om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (277/2022) som trädde i kraft den 15 april 2022 och med stöd av vilken uppehållstillstånd för studerande är kontinuerliga. Beställaren kan inte ta ut avgifter av studerande som har ett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier. Ändringen motsvarar det rättsläge som gällde innan lagen 277/2022 trädde i kraft.

13 a §. *Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen.* I 2 mom. föreslås en ändring så att en hänvisning till lagen om högkvalificerad anställning fogas till momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. Bestämmelsen ändras inte till övriga delar.

7.9 Gymnasielagen

9 §. *Uppdragsutbildning.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att en hänvisning till den föreslagna nya lagen om högkvalificerad anställning fogas till momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. Av den anledningen behöver 2 mom. ändras. Bestämmelsen ändras inte till övriga delar.

7.10 Lagen om yrkesutbildning

33 §. *Uppdragsutbildning.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att en hänvisning till den föreslagna nya lagen om högkvalificerad anställning fogas till momentet. I fortsättningen ska bestämmelser om EU-blåkort ingå i den lagen och inte längre i utlänningslagen. Av den anledningen behöver 2 mom. ändras. Bestämmelsen ändras inte till övriga delar.

7.11 Lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

11 §. *Bostadsbruk och hyresgäster.* Det föreslås att 3 mom. ändras så att det till momentet fogas en hänvisning till lagen om högkvalificerad anställning och till det EU-blåkort som avses i den, som det för närvarande föreskrivs om i utlänningslagen. Även i fortsättningen jämföras en person som har beviljats EU-blåkort, dvs. uppehållstillstånd för minst ett år, med en finsk medborgare vid valet av hyresgäst.

7.12 Lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus

10 §. *Bostadsbruk och hyresgäster.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på samma sätt som lagen i punkt 7.11.

7.13 Aravabegränsningslagen

4 §. *Bostadsbruk och hyresgäster.* Det föreslås att paragrafens 3 mom. ändras på samma sätt som lagen i punkt 7.11.

7.14 Lagen om bostadsrättsbostäder

12 §. *Krav som gäller bostadsrättshavare.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på samma sätt som lagen i punkt 7.11.

8 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft så snart som möjligt. I blåkortsdirektivet föreskrivs det att det ska ha genomförts nationellt senast den 18 november 2023. Lagförslagen 3 och 5 träder dock i kraft först den 1 januari 2025.

9 Verkställighet och uppföljning

Avsikten är att följa upp hur lagen fungerar och i synnerhet hur uppehållstillstånden i fortsättningen fördelar sig på nationella tillstånd och tillstånd enligt direktivet efter att lagen har trätt i kraft. Redan i samband med totalreformen av utlänningslagen kan det bli aktuellt att överväga om det finns behov av ett nationellt uppehållstillstånd. Kommissionens övervakning av direktivet och uppgörandet av statistik till kommissionens, rådets och Europaparlamentets förfogande kan medföra ändringar i ISCO-klassificeringarna, genom vilka yrken definieras vid fastställandet av högre yrkeskvalifikationer. Om inte något annat följer av totalreformen av utlänningslagen och av EU-åtgärder, kan tidpunkten för granskningen av uppföljningen infalla fem år efter lagens ikraftträdande.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet regleras genom lag enligt 9 § 4 mom. i grundlagen. Med avseende på propositionen bör det också beaktas vad som i grundlagen i 6 § föreskrivs om jämlikhet, i 10 § om skydd för privatlivet, i 18 § om rätt till arbete och näringsfrihet och i 21 § om rättsskydd och tryggnad av garantier för god förvaltning.

Enligt förarbetena till grundlagen är utgångspunkten för 9 § 4 mom. den gällande huvudregeln i internationell rätt, enligt vilken en utlänning allmänt taget inte har rätt att slå sig ner i ett annat land (RP 309/1993 rd, GrUU 23/1998 rd). Av grundlagen föranleds därför inte direkt några särskilda krav på innehållet i denna lagstiftning. Ur kravet på bestämmelser i lag kan man dock härleda förbud mot diskriminering och godtycklighet liksom även ett krav på att kriterierna för och beslutsförfarandet som tillämpas vid ankomsten till Finland och vistelse här måste regleras med hänsyn till att utlänningarnas rättssäkerhet garanteras (GrUU 16/2000 rd). Enligt 5 § i utlänningslagen får utlänningarnas rättigheter inte begränsas mer än vad som är nödvändigt och enligt 6 § ska särskild uppmärksamhet fästas vid barnets bästa i beslutsfattandet.

Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. Den allmänna jämlikhetsklausulen uttrycker huvudprincipen för jämlikhet och jämställdhet. Den allmänna jämlikhetsklausulen gäller också lagstiftaren. Människor eller människogrupper får inte godtyckligen särbehandlas vare sig positivt eller negativt genom lag. Bestämmelsen om förbud mot diskriminering i 6 § 2 mom. i grundlagen kompletterar den allmänna jämlikhetsbestämmelsen. Enligt diskrimineringsförbudet får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan

orsak som gäller hans eller hennes person. Grundlagsutskottet brukar poängtera att det av likabehandlingsprincipen inte kan följa strikta gränser för lagstiftarens prövning när syftet är att stifta lagar enligt de krav som den samhälleliga utvecklingen vid en viss tid kräver (GrUU 35/2010 rd).

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att i enlighet med lag skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Enligt 18 § 2 mom. i grundlagen ska det allmänna främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete. I 18 § 1 mom. i grundlagen sägs det också att det allmänna ska sörja för skyddet av arbetskraften. Bestämmelsen omfattar arbetarskyddet i ordets vida bemärkelse. I det ingår också arbetstidsskydd. Det åligger det allmänna att sörja för att arbetsmiljön är säker och att den inte orsakar ohälsa (GrUU 2/2014 rd, GrUU 8/2013 rd, GrUU 39/2001 rd).

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag (lagförslag 1) genom vilken det reviderade blåkortsdirektivet genomförs. Även om det ursprungliga direktivet har upphävts, grundar sig det nya direktivet på det upphävda direktivet. Detta innebär att det redan från förut finns bestämmelser om direktivet i utlänningslagen, men ändringen består nu i att bestämmelser om direktivet finns i en speciallag.

Orsaken till att bestämmelserna finns i en speciallag beror delvis på att direktivet genomförs noggrannare än tidigare, eftersom kommissionen övervakar genomförandet noggrannare än tidigare. Det föreslås nu att särskilt bestämmelser om avslag på ansökan och återkallelse av EU-blåkort och beslut att inte förlänga EU-blåkort ska utfärdas i enlighet med direktivet. Det finns inget nämnvärt nationellt handlingsutrymme i direktivet, med undantag för möjligheten att man till viss del nationellt skulle kunna föreskriva om en gynnsammare behandling av sökanden jämfört med direktivet. I artikel 5 i direktivet föreskrivs det om den lönetröskel som är en förutsättning för beviljande av EU-blåkort. I fråga om tröskeln föreskrivs det om nationell prövningsrätt så att nivån på den kan väljas mellan de gränser som anges i direktivet. Det är möjligt att utfärda mer gynnsamma bestämmelser om en längre giltighetstid för uppehållstillstånd och om en längre skyddstid för innehavare av EU-blåkort så att uppehållstillståndet inte återkallas om innehavaren blir arbetslös. I direktivet föreskrivs det om rörlighet inom EU, vilket ska beaktas vid genomförandet och i det sammanhanget bör också de förväntningar i fråga om reciprocitet hos de länder som tillämpar direktivet beaktas när man rör sig från Finland till en annan medlemsstat och vice versa. Direktivets bestämmelser om likabehandling föranleder inga ändringar i sak i den gällande nationella lagstiftningen, även om det vore möjligt att ge mera rättigheter och även om det i vissa avseenden rentav ges en medlemsstat en uttrycklig möjlighet att genomföra sådana. När det gäller det handlingsutrymme som genomförandet av direktivet medger ska migrationslagstiftningen i övrigt och likabehandlingen i förhållande till andra grupper av sökande beaktas i den nationella lagstiftningen.

Direktivet föreslås bli utförligare genomfört än det upphävda direktivet. Grundlagsutskottet har ansett att ju större risk fysiska personers rättigheter och friheter utsätts för på grund behandlingen, desto mer motiverat är det med mer detaljerade bestämmelser (GrUU 26/2018 rd, s. 3, GrUU 14/2018 rd, s. 5). Därför föreslås det att bestämmelserna preciseras i fråga om beviljande av EU-blåkort, avslag på ansökan, beslut om återkallelse och beslut att inte förlänga tillstånd samt också i fråga om rörlighet för kortare och längre vistelse och rätten att arbeta med betoning på principerna för god förvaltning. Propositionen följer det regleringssätt på vilket det i regeringens proposition (RP 114/2022 rd) föreskrivs i fråga om arbetsgivares certifieringsförfarande, utredningsskyldigheter för arbetsgivare och den som ansöker om EU-blåkort samt i fråga om påföljder för arbetsgivare i enlighet med 5 kap. i utlänningslagen.

Viktiga ändringar i propositionen är att nivån på den lönetröskel som är en förutsättning för beviljande av EU-blåkort sänks till samma nivå som i det nationella uppehållstillståndet för specialsakkunniga. Det nationella uppehållstillståndet kvarstår även i fortsättningen. Genom ändringarna genomförs den ståndpunkt som riksdagens förvaltningsutskott intog under förhandlingarna om direktivet (se punkt 5.1.2 ovan). Ändringen är avsedd att betona likabehandling i fråga om dessa två tillstånd.

Det föreslås att arbetsgivares certifieringsförfarande även i fortsättningen ska tillämpas på EU-blåkort. Bestämmelserna kan anses ha godtagbara grunder för att särskilja olika arbetsgivare och deras arbetstagare i ett visst avseende i förhållande till andra arbetsgivare och deras arbetstagare på ett sätt som är godtagbart med tanke på systemet med de grundläggande fri- och rättigheterna (t.ex. GrUU 73/2002 rd, GrUU 16/2006 rd, GrUU 46/2006 rd, GrUU 18/2010 rd, GrUU 44/2010 rd, GrUU 64/2010 rd och GrUU 74/2022 rd).

I propositionen föreslås att den föreslagna nya lagen ska innehålla bestämmelser om påföljder för arbetsgivare. Det är inte nödvändigt att i lagen föreskriva om nya påföljder, utan det är ändamålsenligt att ändra lagstiftningen så att regleringen i fråga om den föreslagna nya lagen är tillämplig på arbetsgivare för innehavare av EU-blåkort på samma sätt som den för närvarande är tillämplig. Den ändring av bestämmelserna som gäller vägran att bevilja uppehållstillstånd föreslås i 187 § 1 mom. i utlänningslagen (lagförslag 2).

Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 2 mom. ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag.

I propositionen föreslås det att 190 § i utlänningslagen i tillämpliga delar ska tillämpas på ändringssökande i fråga om EU-blåkort (24 § i lagförslag 1). Grundlagsutskottet har ansett att utlänningslagens bestämmelse om besvärsrätten bör formuleras som en allmän rättighet exempelvis genom en standardiserad hänvisning till lagen om rättegång i förvaltningsärenden (GrUU 74/2022 rd) och konstaterat att de begränsningar i rätten att söka ändring som är tillåtliga med tanke på grundlagen då kan skrivas in i lagen i form av specifika förbud mot att söka ändring. (se GrUU 29/2013 rd, s. 3/II, GrUU 20/2005 rd, s. 8/I). Genom att välja den föreslagna bestämmelsen om ändringssökande säkerställs det i detta skede att en arbetsgivare som anställer arbetstagare för olika uppgifter inte ska få beslut med avvikande anvisningar för sökande av ändring. Avsikten är att bestämmelserna om ändringssökande ska granskas noggrant i samband med totalreformen av utlänningslagen eller någon annan helhetsbedömning. Det är inte ändamålsenligt att ändra bestämmelserna om ändringssökande i detta sammanhang.

På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Genom denna lag genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG, nedan *blåkortsdirektivet*.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om uppehållstillstånd eller som beviljats inresa till en medlemsstats territorium med stöd av blåkortsdirektivet.

Denna lag tillämpas inte på tredjelandsmedborgare som

1) i en medlemsstat söker internationellt skydd och väntar på beslut om sin status eller som där beviljats tillfälligt skydd i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta,

2) söker skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller en medlemsstats praxis och väntar på beslut om sin status, eller som beviljats skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller en medlemsstats praxis,

3) i en medlemsstat ansöker om uppehållstillstånd för att genomföra forskningsprojekt i egenskap av forskare som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pair arbete,

4) har ställning som varaktigt bosatta inom Europeiska unionen (EU) i en medlemsstat i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning och som utövar sin rätt att vistas i en annan medlemsstat i syfte att bedriva ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare,

5) reser in i en medlemsstat i enlighet med åtaganden enligt ett internationellt avtal som underlättar inresa och tillfällig vistelse för vissa kategorier av fysiska personer med anknytning till handel och investeringar, med undantag för tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium i egenskap av personer som är föremål för företagsintern förflyttning av personal enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

2014/66/EU om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal,

6) fått uppskov med avvisning eller utvisning på grund av faktiska eller rättsliga omständigheter,

7) omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster under den period då de är utstationerade på den berörda medlemsstatens territorium, eller

8) har sådan rätt till fri rörlighet som är likvärdig med EU-medborgares enligt avtal mellan EU och medlemsstaterna samt mellan EU och tredjeländer i egenskap av medborgare i dessa tredjeländer.

3 §

Förhållande till utlänningslagen

På i denna lag avsedda tredjelandsmedborgares inresa, utresa, vistelse och arbete tillämpas utlänningslagen (301/2004), om inte något annat föreskrivs i denna lag.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *tredjelandsmedborgare* varje person som inte är unionsmedborgare i enlighet med definitionen i artikel 20.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

2) *högkvalificerad anställning* anställning där den som utför arbetet

a) i egenskap av arbetstagare är skyddad enligt arbetslagstiftning och kollektivavtal eller deras allmänt bindande verkan, i syfte att för, eller under ledning av, en annan person utöva verkligt och effektivt arbete,

b) erhåller lön för det arbetet, och

c) har de högre yrkeskvalifikationer som krävs,

3) *EU-blåkort* ett uppehållstillstånd med beteckningen ”EU-blåkort” som ger innehavaren rätt att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i blåkortsdirektivet,

4) *första medlemsstat* den medlemsstat som först beviljar en tredjelandsmedborgare ett EU-blåkort,

5) *andra medlemsstat* varje annan medlemsstat än den första medlemsstaten, där en innehavare av EU-blåkort avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i blåkortsdirektivet,

6) *familjemedlemmar* tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar enligt artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG om rätt till familjeåterförening,

7) *högre yrkeskvalifikationer* kvalifikationer som kan styrkas genom bevis på högre utbildning eller högre yrkeskompetens,

8) *bevis på högre utbildning* examensbevis, utbildningsbevis eller annat behörighetsbevis som utfärdats av en behörig myndighet och som styrker slutförandet av en uppsättning kurser efter andra stadiet som tillhandahålls av en läroanstalt som erkänns som en högskola eller motsvarande läroanstalt med högre utbildning av den stat där den är belägen, där minst tre års studier krävs för att erhålla kvalifikationen på minst nivå 6 enligt ISCED 2011 eller, i lämpliga fall, enligt EQF, nivå 6, i enlighet med nationell rätt,

9) *högre yrkeskompetens*

a) när det gäller de yrken som ingår i grupperna 133 och 25 i ISCO-08-klassifikationen, faktiskt och lagligt utövande av yrket under minst tre år av de sju år som föregår ansökan om EU-blåkort,

b) när det gäller andra yrken än de som avses i punkt a, faktiskt och lagligt utövande av yrket under minst fem år på en nivå som är jämförbar med examen på högre nivå och som är relevant för det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet,

10) *internationellt skydd* internationellt skydd som avses i artikel 2.a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet.

2 kap.

EU-blåkort

5 §

Utfärdande av EU-blåkort

EU-blåkort utfärdas på ansökan till en tredjelandsmedborgare om sökanden har

1) ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande som omfattar en period av minst sex månaders högkvalificerad anställning där den överenskomna lönen åtminstone uppgår till den genomsnittliga bruttolönen för löntagare,

2) handlingar som styrker högre yrkeskvalifikationer, och

3) handlingar som styrker, om det för arbetet krävs särskilda kvalifikationer, tillstånd eller ett godkänt hälsotillstånd, att sökanden uppfyller kraven.

En ytterligare förutsättning för att EU-blåkort ska beviljas är att villkoren enligt 71 § 1 punkten i utlänningslagen uppfylls.

EU-blåkort beviljas för två år. Om den period anställningsförhållandet omfattar är kortare än två år, beviljas EU-blåkortet för den period anställningsförhållandet gäller, plus tre månader, men för högst två år.

6 §

Utredningsskyldighet för dem som ansöker om EU-blåkort och för arbetsgivare

Den som ansöker om EU-blåkort ska i sin ansökan lämna de uppgifter som avses i 71 a § 1 mom. i utlänningslagen och arbetsgivaren de uppgifter som avses i 71 b § 1 mom. i utlänningslagen.

Den som ansöker om EU-blåkort och arbetsgivaren kan åläggas att visa upp de handlingar som avses i 5 § 1 mom., om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden inte uppfyller villkoren för beviljande av EU-blåkort.

Om en tredjelandsmedborgare som har ett giltigt uppehållstillstånd för specialsakkunnig enligt 73 § i utlänningslagen ansöker om EU-blåkort, tillämpas inte 5 § 1 mom. 2 och 3 punkten i denna lag på ansökan, om handlingarna har lagts fram i ansökan om uppehållstillstånd för specialsakkunnig.

7 §

Lämnande av ansökan

Ansökan ska göras av tredjelandsmedborgaren själv. Ansökan om uppehållstillstånd görs via Migrationsverkets elektroniska ärendehanteringssystem. Om elektronisk ärendehantering inte är möjlig, får ansökan lämnas i pappersform.

I Finland lämnas ansökan till Migrationsverket. Utomlands lämnas ansökan om första uppehållstillstånd till en finsk beskickning, en extern tjänsteleverantör eller en annan Schengenstats beskickning.

8 §

Avslag på ansökan om EU-blåkort

Ansökan om EU-blåkort ska avslås, om

- 1) kraven enligt 5 § inte har iakttagits,
- 2) de handlingar som läggs fram har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats,
- 3) tredjelandsmedborgaren utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan, eller
- 4) arbetsgivarens verksamhet har etablerats eller bedrivs huvudsakligen för att underlätta inresa för tredjelandsmedborgare.

Ansökan om EU-blåkort får avslås, om

- 1) arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
- 2) arbetsgivaren har försatts i konkurs eller har ingen ekonomisk verksamhet, eller
- 3) arbetsgivaren eller dennes företrädare har dömts för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd enligt 47 kap. 6 a § i strafflagen (39/1889) eller utlänningsförseelse av arbetsgivare enligt 186 § 1 mom. 1 punkten i utlänningslagen.

Vid tillämpning av 2 mom. ska hänsyn tas till de särskilda förhållandena i fallet som helhet.

9 §

Återkallelse av EU-blåkort eller beslut att inte förlänga EU-blåkort

EU-blåkort ska återkallas eller ansökan om förlängning avslås, om

- 1) det EU-blåkort eller de handlingar som läggs fram har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats,
- 2) tredjelandsmedborgaren inte längre har ett giltigt arbetsavtal för högkvalificerad anställning,
- 3) tredjelandsmedborgaren inte längre har de kvalifikationer som avses i 5 § 1 mom. 2 eller 3 punkten, eller
- 4) tredjelandsmedborgaren har en lön som inte längre stämmer överens med det som anges i 5 § 1 mom. 1 punkten.

EU-blåkort kan återkallas eller ansökan om förlängning avslås, om

- 1) det är motiverat med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan,
- 2) arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
- 3) kortinnehavaren inte har tillräckliga medel för sin och, i tillämpliga fall, sina familjemedlemmars försörjning utan att behöva utnyttja systemet för social trygghet i medlemsstaten i fråga,
- 4) kortinnehavaren vistas i medlemsstaten i fråga för andra ändamål än för vilka denne beviljades uppehållstillstånd,
- 5) villkoren enligt tillämplig rätt, som anges i kollektivavtal eller fastställs enligt relevant branschpraxis för högkvalificerad anställning inte längre uppfylls, eller
- 6) kortinnehavaren inte uppfyller kraven för rörlighet enligt kapitel V i blåkortsdirektivet.

Om innehavaren av EU-blåkort tillfälligt och i högst 12 månader inte uppfyller kriterierna för beviljande av uppehållstillstånd enligt 5 § 1 mom. på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller föräldraledighet, ska 1 mom. 2 och 4 punkten i denna paragraf inte tillämpas.

Om innehavaren av EU-blåkort är arbetslös ska 1 mom. 2 och 4 punkten och 2 mom. 3 punkten inte tillämpas, om arbetslösheten har varat högst

- 1) tre månader och innehavaren har haft ett EU-blåkort i mindre än två år, eller
- 2) sex månader och innehavaren har haft ett EU-blåkort i minst två år.

Om Migrationsverket tillämpar 2 mom. 2 eller 5 punkten, ska verket höra innehavaren av EU-blåkort och ge en tidsfrist på minst tre månader för att söka nytt arbete. Perioden för att söka arbete ska vara minst sex månader, om kortinnehavaren tidigare har varit anställd under minst två år.

Vid tillämpningen av 2–5 mom. ska hänsyn tas till de särskilda förhållandena i fallet som helhet.

10 §

Rätten att arbeta

Tredjelandsmedborgare som beviljats ett i denna lag avsett EU-blåkort har sådan rätt att arbeta som följer av grunden för tillståndet.

11 §

Familjemedlemmars rätt att vistas och arbeta i landet

Familjemedlemmar till personer som erhållit EU-blåkort beviljas på ansökan uppehållstillstånd på grund av familjeband för den tid som motsvarar giltighetstiden för uppehållstillståndet för innehavaren av EU-blåkort.

Familjemedlemmar har obegränsad rätt att arbeta.

3 kap.

Rörlighet inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium

12 §

Rörlighet för kortare vistelse

En tredjelandsmedborgare som beviljats EU-blåkort i den första medlemsstaten har med stöd av blåkortet rätt att i Finland under högst 90 dagar inom vilken 180-dagarsperiod som helst bedriva tillfällig affärsverksamhet som direkt hänför sig till arbetsgivarens affärsintressen och till arbetsuppgifter enligt ett arbetsavtal som ingåtts i den första medlemsstaten.

13 §

Rörlighet för längre vistelse

En tredjelandsmedborgare som är innehavare av EU-blåkort har efter tolv månaders laglig vistelse i den första medlemsstaten rätt att med stöd av EU-blåkortet och en giltig resehandling resa in i Finland och arbeta i Finland, om tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som anges i 14 och 16 §. En tredjelandsmedborgare har samma rätt efter sex månaders laglig vistelse,

om tredjelandsmedborgaren tidigare har utövat rätten till rörlighet för längre vistelse enligt blåkortsdirektivet.

14 §

Ansökan om rörlighet för längre vistelse

En tredjelandsmedborgare ska senast en månad efter inresan ansöka om EU-blåkort. EU-blåkort för rörlighet för längre vistelse beviljas, om tredjelandsmedborgaren har

- 1) ett gällande EU-blåkort som har utfärdats av den första medlemsstaten,
- 2) ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande som omfattar minst sex månaders högkvalificerad anställning där den överenskomna lönen stämmer överens med vad som anges i 5 § 1 mom. 1 punkten, och
- 3) handlingar som styrker, om det för arbetet krävs särskilda kvalifikationer, tillstånd eller ett godkänt hälsotillstånd, att sökanden uppfyller kraven.

Tredjelandsmedborgaren ska lämna de uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten i enlighet med 71 a § 1 mom. i utlänningslagen och arbetsgivaren i enlighet med 71 b § 1 mom. i den lagen. Den som ansöker om EU-blåkort och arbetsgivaren kan åläggas att lägga fram de handlingar som avses i 1 mom., om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden inte uppfyller villkoren för rörlighet för längre vistelse.

Tredjelandsmedborgares rätt att arbeta börjar när EU-blåkortet har utfärdats eller, om ett sådant inte har utfärdats, 30 dagar från den dag då en fullständig ansökan lämnades in.

15 §

Familjemedlemmars rörlighet för längre vistelse

Om innehavare av EU-blåkort har rört sig eller har för avsikt att röra sig i Finland med stöd av 13 §, har deras familjemedlemmar rätt att åtfölja dem eller att senare ansluta sig till dem. Familjemedlemmar ska senast en månad efter inresan ansöka om uppehållstillstånd.

Upphållstillstånd beviljas på ansökan, om en familjemedlem har ett uppehållstillstånd utfärdat av den första medlemsstaten och ett giltigt resedokument eller bestyrkta kopior av dessa och har vistats i den första medlemsstaten som familjemedlem till en innehavare av EU-blåkort.

En familjemedlem som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av denna paragraf har obegränsad rätt att arbeta.

16 §

Avslag på ansökan om rörlighet för längre vistelse

En ansökan om rörlighet för längre vistelse ska avslås, om

- 1) de uppgifter eller handlingar som avses i 14 § 1 mom. inte har lagts fram,
- 2) de framlagda handlingarna har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats,
- 3) arbetet inte uppfyller villkoren enligt tillämplig rätt, tillämpliga kollektivavtal eller tillämplig praxis, eller
- 4) innehavaren av EU-blåkort utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan.

I ett beslut om avslag på en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska hänsyn tas till de särskilda förhållandena i fallet som helhet.

17 §

Handläggningstider och meddelande till den första medlemsstaten

Migrationsverket ska delge sökanden sitt beslut som gäller en ansökan om rörlighet för längre vistelse och underrätta den första medlemsstaten om beslutet senast 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in. Ett beslut som gäller en familjemedlems ansökan ska delges familjemedlemmen samtidigt eller senast inom 30 dagar, om ansökan har gjorts vid en annan tidpunkt än ansökan om EU-blåkort. I vederbörligen motiverade undantagsfall som hänför sig till att ansökan är komplicerad får Migrationsverket förlänga tidsfristen med 30 dagar. Verket ska underrätta sökanden om förlängningen av tidsfristen senast inom 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

Migrationsverket ska i sitt meddelande till den första medlemsstaten ange avslagsgrunder enligt 16 § 1 mom. 2 och 4 punkten på ansökan.

18 §

Vistelse i en andra medlemsstat

Om en innehavare av EU-blåkort vistas en längre tid i en andra medlemsstat, får EU-blåkortet inte återkallas med stöd av 9 § 1 mom. 1 punkten eller 2 mom. 1 punkten förrän den andra medlemsstaten har fattat beslut om ansökan om rörlighet för längre vistelse.

Om en andra medlemsstat avslår en ansökan om EU-blåkort eller om ett uppehållstillstånd som beviljats av Finland inte längre är giltigt eller har återkallats under vistelsen, har innehavaren av EU-blåkort och dennes familjemedlemmar rätt att återvända till Finland utan formaliteter och utan dröjsmål.

4 kap.

Förfarande och behörig myndighet

19 §

Migrationsverkets behörighet

Migrationsverket tar emot ansökningar om uppehållstillstånd och fattar beslut om att bevilja, återkalla och avstå från att förnya uppehållstillstånd samt om att avslå ansökningar.

Migrationsverket behandlar en familjemedlems ansökan om uppehållstillstånd och en ansökan om EU-blåkort samtidigt, om ansökningarna lämnas in samtidigt.

20 §

Anteckning i uppehållstillståndskortet

I uppehållstillståndskortet för den som beviljats EU-blåkort antecknas bokstavskoden för typen av uppehållstillstånd och i fältet för typ av uppehållstillstånd ”EU-blåkort”.

I uppehållstillståndskortet för tredjelandsmedborgare med EU-blåkort som har beviljats internationellt skydd antecknas bokstavskoden för typen av uppehållstillstånd och i fältet för anmärkningar antecknas ”Internationellt skydd beviljat av [namnet på medlemsstaten] den [datum]”. Om den internationella skyddsstatusen för en innehavare av EU-blåkort återkallas, ska tredjelandsmedborgaren på dennes begäran beviljas ett nytt EU-blåkort som inte har denna anmärkning.

Om ett EU-blåkort utfärdas på grundval av högre yrkeskvalifikationer som avses i 4 § 9 punkten underpunkt b, ska i fältet för anmärkningar i uppehållstillståndskortet anges ”Yrke som inte anges i bilaga I”.

I uppehållstillståndskort för sådana innehavare av EU-blåkort som beviljas i 56 a § i utlänningslagen avsett EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta ska i fältet för anmärkningar antecknas ”f.d. innehavare av EU-blåkort”.

21 §

Behandlingstider

Migrationsverket ska fatta beslut om ansökan om EU-blåkort och om en familjemedlems ansökan samt skriftligen delge beslutet senast 60 dagar från den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

Om en arbetsgivare är certifierad i enlighet med 76 § i utlänningslagen, ska beslut om ansökan om EU-blåkort delges senast 30 dagar från den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

Om de handlingar som lagts fram eller de uppgifter som tillhandahållits i form av bilagor till ansökan är otillräckliga eller bristfälliga, ska Migrationsverket informera sökanden om vilka ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs och sätta ut en skälig tidsfrist inom vilken handlingarna eller uppgifterna ska läggas fram eller tillhandahållas. Den i 1 mom. avsedda tidsfristen ska upphöra att löpa fram till dess att Migrationsverket har mottagit de ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs. Om de ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs inte lämnas inom utsatt tidsfrist, kan ansökan avslås.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

22 §

Påföljder för arbetsgivare

Bestämmelser om utlänningsförseelse av arbetsgivare finns i 186 § i utlänningslagen och bestämmelser om anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd i 47 kap. 6 a § i strafflagen.

Bestämmelser om Migrationsverkets beslut om att för viss tid inte bevilja uppehållstillstånd för anställning hos en arbetsgivare finns i 187 § i utlänningslagen.

23 §

Kontaktpunkt

Migrationsverket är den i artikel 28 i blåkortsdirektivet avsedda kontaktpunkt som samarbetar med kontaktpunkterna i de övriga medlemsstaterna och som svarar för att ta emot och översända de uppgifter som avses i denna lag.

24 §

Ändringssökande

Vid sökande av ändring tillämpas i fråga om fastställande av behörig förvaltningsdomstol 192 § 1 och 2 mom. i utlänningslagen. Vid sökande av ändring tillämpas dessutom bestämmelserna

om arbetsgivarens besvärsmätt i 194 § i den lagen, bestämmelserna om beviljande av besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen i 196 § 4 mom. i den lagen och bestämmelserna om ingivande av besvärsskrift i 197 § 1 och 3 mom. i den lagen. I övrigt tillämpas vid sökande av ändring i förvaltningsdomstol lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

2.

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i utlänningslagen (301/2004) 3 § 27 punkten, 49 § 1 mom. 4 a-punkten, 53 § 8 mom., 55 § 4 mom., 58 b, 73 a och 73 b §, 81 a § 6 mom. och 84 § 4 mom.,
sådana de lyder, 3 § 27 punkten, 49 § 1 mom. 4 a-punkten och 58 b § i lag 1338/2011, 53 § 8 mom. och 55 § 4 mom. i lag 720/2018, 73 a och 73 b §, 81 a § 6 mom. och 84 § 4 mom. i lag 216/2023, samt
ändras 3 § 26 punkten, 17 c § 1 mom. 2 punkten, 49 § 1 mom. 3 punkten, 56 a § 3 mom., 67 och 69 a §, 77 § 1 mom., 187 § 1 mom. och 194 §,
sådana de lyder, 3 § 26 punkten och 69 a § i lag 1338/2011, 17 c § 1 mom. 2 punkten, 77 § 1 mom., 187 § 1 mom. och 194 § i lag 216/2023, 49 § 1 mom. 3 punkten i lag 121/2018, 56 a § 3 mom. i lag 668/2013 samt 67 § i lagarna 973/2007, 668/2013, 501/2016 och 216/2023, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med _____

26) *EU-blåkort* ett uppehållstillstånd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG, nedan *blåkortsdirektivet*, som en medlemsstat i Europeiska unionen beviljar en tredjelandsmedborgare och som berättigar till vistelse och arbete på medlemsstatens territorium.

17 c §

Utfärdande av visering för längre vistelse

En visering för längre vistelse utfärdas för påskyndad inresa på ansökan för en tredjelandsmedborgare som beviljats

2) ett EU-blåkort som avses i 5 § i lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan *lagen om högkvalificerad anställning*,

49 §

Beviljande av första tidsbegränsat uppehållstillstånd för utlänningar som kommit till landet utan uppehållstillstånd

Utlänningar som kommit till Finland utan uppehållstillstånd ska beviljas tillfälligt eller kontinuerligt uppehållstillstånd i Finland, om förutsättningar för beviljande av ett sådant uppehållstillstånd utomlands föreligger och om

3) det med tanke på utlänningen eller arbetsgivaren är ogrundat att vägra sådant uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för företagare som sökts i Finland, eller

56 a §

Beviljande av EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta

Tidsfristen på fem år beräknas från den första dagen för det första tidsbegränsade uppehållstillstånd som beviljats för kontinuerlig vistelse i landet eller från inresedagen, om tredjelandsmedborgaren vid inresan haft kontinuerligt uppehållstillstånd. I fråga om flyktingar och alternativt skyddsbehövande beräknas tidsfristen från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnades in. I fråga om sådana innehavare av EU-blåkort som har utnyttjat sådan rörlighet för längre vistelse som avses i artikel 21 i blåkortsdirektivet beaktas vid beräkningen av en oavbruten vistelse på fem år också laglig vistelse i någon av Europeiska unionens medlemsstater som innehavare av EU-blåkort och dessutom nationellt uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning eller tillstånd för forskare samt som person som beviljats internationellt skydd. Som innehavare av tillstånd för studerande beaktas hälften av den lagliga vistelsen. Dessutom förutsätts av innehavare av EU-blåkort att de omedelbart innan ansökan om uppehållstillstånd lämnades in har vistats lagligen i landet oavbrutet i två år.

67 §

Migrationsverket som uppehållstillståndsmyndighet

Migrationsverket beviljar och återkallar uppehållstillstånd.

Beslut om att uppehållstillstånd inte ska återkallas i sådana fall som avses i 58 § 3 mom. fattas av Migrationsverket.

Migrationsverket är den kontaktpunkt för informationsutbyte som avses i artikel 25 i rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning.

69 a §

Beslut på basis av familjeband

Ett beslut som gäller en ansökan om uppehållstillstånd på basis av familjeband ska delges sökanden senast nio månader efter det att ansökan lämnades in. Under exceptionella förhållanden får beslutet delges senare.

77 §

Verkan av certifiering för arbetsgivare

På en utlännings ansökan om uppehållstillstånd som gäller uppehållstillstånd för förvärvsarbete hos en certifierad arbetsgivare enligt detta kapitel eller lagen om högkvalificerad anställning tillämpas 71 a § 1 mom. 1 punkten och 2 mom. samt 71 b § 1 mom. 1–5 punkten och 2 mom. i denna lag.

187 §

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Arbets- och näringsbyrån eller Migrationsverket kan besluta att uppehållstillstånd enligt 5 kap. samt lagen om högkvalificerad anställning inte beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 § i denna lag. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att arbets- och näringsbyrån eller Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare samt till den del det är fråga om de förutsättningar enligt 72 a § 1 mom. som avgörs av arbets- och näringsbyrån.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

Denna lag träder i kraft den 20. _____

3.

Lag

om ändring av 187 och 194 § i en lag om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ändring av utlänningslagen (389/2023) 187 § 1 mom. och 194 § som följer:

187 §

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Migrationsverket kan besluta att uppehållstillstånd enligt kapitel 5 och lagen om högkvalificerad anställning inte beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 § i denna lag. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare samt till den del det är fråga om förutsättningarna enligt 72 § 1 mom.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

4.

Lag

om ändring av 11 och 13 § i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen (615/2020) 11 § 1 mom. 1 punkten och 13 § 1 mom. som följer:

11 §

Rätt att få uppgifter mellan de personuppgiftsansvariga för ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden

Vid behandlingen av uppgifter i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden har

1) Migrationsverket rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. av polisen, skyddspolisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, förvarsheter, utrikesministeriet, beskickningar, närings-, trafik- och miljöcentraler samt arbets- och näringsbyråer få uppgifter som är nödvändiga för att Migrationsverket ska kunna sköta sina uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen (359/2003), lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (907/2017), nedan *säsongarbetslagen*, lagen om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (908/2017), nedan *ICT-lagen*, lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018), nedan *forskar- och studerandelagen*, lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan *lagen om högkvalificerad anställning*, lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011), nedan *mottagningslagen*, lagen om bemötande av utlänningslag som tagits i förvar och om förvarsheter (116/2002), nedan *förvarslagen*, och lagen om främjande av integration (1386/2010), nedan *integrationslagen*,

13 §

Annan rätt att få uppgifter

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom., förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten och förvarsheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, lagen om högkvalificerad anställning, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata tjänsteproducenter och av företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen (683/2023) 3 § 2 mom., 11 § 1 mom. och 13 § 1 mom. som följer:

3 §

Personuppgiftsansvariga och ansvarsfördelningen i fråga om ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden

För att utföra sina lagstadgade uppgifter får varje myndighet behandla de uppgifter den registrerat på följande sätt:

- 1) Migrationsverket för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom.,
 - 2) polisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 3) skyddspolisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 2 mom.,
 - 4) Gränsbevakningsväsendet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 5) förläggningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 3 punkten,
 - 6) flyktingslussar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten,
 - 7) förvarsenheter för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 4 punkten,
 - 8) utrikesministeriet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 9) beskickningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten,
 - 10) närings-, trafik- och miljöcentraler för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten,
 - 11) välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 5 punkten.
-

11 §

Rätt att få uppgifter mellan de personuppgiftsansvariga för ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden

Vid behandlingen av uppgifter i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden har

- 1) Migrationsverket rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål som avses i 1 § 1 mom. av polisen, skyddspolisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter, utrikesministeriet, beskickningar, närings-, trafik- och miljöcentraler samt välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad få uppgifter som är nödvändiga för att Migrationsverket ska kunna sköta sina uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen (359/2003), lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (907/2017), nedan *säsongsarbetslagen*, lagen om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (908/2017), nedan *ICT-lagen*, lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018), nedan *forskar- och studerandelagen*, lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan *lagen om högkvalificerad anställning*, lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011), nedan *mottagningslagen*, lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter (116/2002), nedan *förvarslagen*, och lagen om främjande av integration (681/2023), nedan *integrationslagen*,
- 2) en förläggning rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, andra

förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förläggningens uppgifter enligt mottagningslagen,

3) en flyktingsluss rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, andra flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av flyktingslussens uppgifter enligt utlänningslagen och mottagningslagen,

4) en förvarsenhet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar och andra förvarsenheter få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förvarsenhetens uppgifter enligt förvarslagen,

5) utrikesministeriet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och beskickningar få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av utrikesministeriets uppgifter enligt utlänningslagen,

6) en beskickning rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och utrikesministeriet få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av beskickningens uppgifter enligt utlänningslagen och medborgarskapslagen,

7) en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, beskickningar och välfärdsområdets myndigheter samt Helsingfors stad få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av centralens uppgifter enligt utlänningslagen och integrationslagen,

8) en myndighet i ett välfärdsområde och Helsingfors stad rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt i 1 § 1 mom. 5 punkten i denna lag av Migrationsverket, förläggningar samt närings-, trafik- och miljöcentralen få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av myndighetens uppgifter enligt integrationslagen.

13 §

Annan rätt att få uppgifter

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom., förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten och förvarsenheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten, närings-, trafik- och miljöcentralerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten samt välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 5 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, lagen om högkvalificerad anställning, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata tjänsteproducenter och av företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 56 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) 56 § 2 punkten, sådan den lyder i lag 221/2023, som följer:

56 §

Ordnande av hälso- och sjukvård i vissa fall

Vid ordnande av hälso- och sjukvård jämföras i denna lag med invånare i ett välfärdsområde också en person som vistas i en kommun som ligger inom välfärdsområdets område och

2) har beviljats ett sådant EU-blåkort som avses i 5 § i lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) eller är familjemedlem till en sådan person enligt 37 § i utlänningslagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 9 och 10 § i universitetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen (558/2009) 9 § 3 mom. och 10 § 2 mom., sådana de lyder, 9 § 3 mom. i lag 1367/2018 och 10 § 2 mom. i lag 279/2022, som följer:

9 §

Uppdragsutbildning

Universitetet ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan *lagen om högkvalificerad anställning*, i utlänningslagen (301/2004) avsett kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.

10 §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte heller ut av personer som har ett med stöd av lagen om högkvalificerad anställning beviljat EU-blåkort, i utlänningslagen avsett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 9 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 13 och 13 a § i yrkeshögskolelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i yrkeshögskolelagen (932/2014) 13 § 3 mom. och 13 a § 2 mom., sådana de lyder, 13 § 3 mom. i lag 1368/2018 och 13 a § 2 mom. i lag 280/2022, som följer:

13 §

Uppdragsutbildning

Yrkeshögskolan ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämställs med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan *lagen om högkvalificerad anställning*, i utlänningslagen avsett kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.

13 a §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämställs med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte heller ut av personer som har ett med stöd av lagen om högkvalificerad anställning beviljat EU-blåkort, i utlänningslagen avsett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 13 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 9 § i gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gymnasielagen (714/2018) 9 § 2 mom. som följer:

9 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämställs med medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för deras familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) eller kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd av utlänningslagen (301/2004), eller för deras familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. På den som deltar i uppdragsutbildning tillämpas inte 1 § 2 mom., 10, 15, 16 och 19–22 §, 28 § 3 mom., 32 § 1 mom. och 34 § 2 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildning (531/2017) 33 § 2 mom. som följer:

33 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämställs med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för sådana personers familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) eller kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd av utlänningslagen (301/2004), eller för sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) 11 § 3 mom., sådant det lyder i lag 727/2018, som följer:

11 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) den som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket gett ett intyg som avses i sistnämnda lag som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus (574/2016) 10 § 2 mom., sådant det lyder i lag 728/2018, som följer:

10 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) den som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 4 § i aravabegränsningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i aravabegränsningslagen (1190/1993) 4 § 3 mom., sådant det lyder i lag 726/2018, som följer:

4 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) den som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bostadsrättsbostäder (393/2021) 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 517/2023, som följer:

12 §

Krav som gäller bostadsrättshavare

Till bostadsrättshavare kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) den som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 15 februari 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Arbetsminister Arto Satonen

2.

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i utlänningslagen (301/2004) 3 § 27 punkten, 49 § 1 mom. 4 a-punkten, 53 § 8 mom., 55 § 4 mom., 58 b, 73 a och 73 b §, 81 a § 6 mom. och 84 § 4 mom.,
sådana de lyder, 3 § 27 punkten, 49 § 1 mom. 4 a-punkten och 58 b § i lag 1338/2011, 53 § 8 mom. och 55 § 4 mom. i lag 720/2018, 73 a och 73 b §, 81 a § 6 mom. och 84 § 4 mom. i lag 216/2023, samt
ändras 3 § 26 punkten, 17 c § 1 mom. 2 punkten, 49 § 1 mom. 3 punkten, 56 a § 3 mom., 67 och 69 a §, 77 § 1 mom., 187 § 1 mom. och 194 §,
sådana de lyder, 3 § 26 punkten och 69 a § i lag 1338/2011, 17 c § 1 mom. 2 punkten, 77 § 1 mom., 187 § 1 mom. och 194 § i lag 216/2023, 49 § 1 mom. 3 punkten i lag 121/2018, 56 a § 3 mom. i lag 668/2013 samt 67 § i lagarna 973/2007, 668/2013, 501/2016 och 216/2023, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

26) *EU-blåkort* ett uppehållstillstånd enligt rådets direktiv 2009/50/EG om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (*direktivet om högkvalificerad anställning*) som en medlemsstat i Europeiska unionen beviljar en medborgare från tredjeland och som berättigar till vistelse och arbete på medlemsstatens territorium,

27) *högkvalificerad anställning* anställning enligt direktivet om högkvalificerad anställning som förutsätter särskild kompetens som kan styrkas genom bevis på högre utbildning.

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

26) *EU-blåkort* ett uppehållstillstånd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG, *nedan blåkortsdirektivet*, som en medlemsstat i Europeiska unionen beviljar en *tredjelandsmedborgare* och som berättigar till vistelse och arbete på medlemsstatens territorium.

27) (upphävs)

Gällande lydelse

17 c §

Utfärdande av visering för längre vistelse

En visering för längre vistelse utfärdas för påskyndad inresa på ansökan för en tredjelandsmedborgare som beviljats

2) ett sådant EU-blåkort som avses i 73 a §,

49 §

*Beviljande av första tidsbegränsat
uppehållstillstånd för utlänningar som
kommit till landet utan uppehållstillstånd*

Utlänningar som kommit till Finland utan uppehållstillstånd ska beviljas tillfälligt eller kontinuerligt uppehållstillstånd i Finland, om förutsättningar för beviljande av ett sådant uppehållstillstånd utomlands föreligger och om

3) det med tanke på utlänningen eller arbetsgivaren är ogrundat att vägra sådant uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för företagare som sökts i Finland,

4 a) utlänningen är innehavare av ett EU-blåkort och före ankomsten till Finland har vistats i en annan medlemsstat i minst arton månader för högkvalificerad anställning och i Finland har lämnat in en ansökan om EU-blåkort senast en månad efter inresan eller är familjemedlem till en sådan person och familjen hade bildats redan före ankomsten till Finland, eller om

53 §

Föreslagen lydelse

17 c §

Utfärdande av visering för längre vistelse

En visering för längre vistelse utfärdas för påskyndad inresa på ansökan för en tredjelandsmedborgare som beviljats

2) ett EU-blåkort som avses i 5 § i lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/),
nedan *lagen om högkvalificerad anställning*,

49 §

*Beviljande av första tidsbegränsat
uppehållstillstånd för utlänningar som
kommit till landet utan uppehållstillstånd*

Utlänningar som kommit till Finland utan uppehållstillstånd ska beviljas tillfälligt eller kontinuerligt uppehållstillstånd i Finland, om förutsättningar för beviljande av ett sådant uppehållstillstånd utomlands föreligger och om

3) det med tanke på utlänningen eller arbetsgivaren är ogrundat att vägra sådant uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för företagare som sökts i Finland, eller

(49 § 1 mom. 4 a punkten upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Det första tidsbegränsade
uppehållstillståndets längd*

(53 § 8 mom. upphävs)

*EU-blåkort beviljas för två år. Om
anställningskontraktet omfattar en kortare tid
än så, beviljas EU-blåkortet för den tid
anställningskontraktet gäller, plus tre
månader. Familjemedlemmar till innehavare
av EU-blåkort beviljas uppehållstillstånd för
motsvarande tid.*

55 §

Det fortsatta tillståndets längd

*EU-blåkort beviljas för två år. Om
anställningskontraktet omfattar en kortare tid
än så, beviljas EU-blåkortet för den tid
anställningskontraktet gäller, plus tre
månader. Familjemedlemmar till innehavare
av EU-blåkort beviljas uppehållstillstånd för
motsvarande tid.*

(55 § 4 mom. upphävs)

56 a §

*Beviljande av EU-uppehållstillstånd för
varaktigt bosatta*

56 a §

*Beviljande av EU-uppehållstillstånd för
varaktigt bosatta*

Tidsfristen på fem år beräknas från den första dagen för det första tidsbegränsade uppehållstillstånd som beviljats för kontinuerlig vistelse i landet eller från inresedagen, om tredjelandsmedborgaren vid inresan haft kontinuerligt uppehållstillstånd. I fråga om flyktingar och alternativt skyddsbehövande beräknas tidsfristen från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnades in. Vid beräkningen av den oavbrutna vistelsen på fem år beaktas också laglig vistelse i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, om tredjelandsmedborgaren är innehavare av ett EU-blåkort och omedelbart innan ansökan om uppehållstillstånd lämnades in har vistats lagligen i landet oavbrutet i två år.

Tidsfristen på fem år beräknas från den första dagen för det första tidsbegränsade uppehållstillstånd som beviljats för kontinuerlig vistelse i landet eller från inresedagen, om tredjelandsmedborgaren vid inresan haft kontinuerligt uppehållstillstånd. I fråga om flyktingar och alternativt skyddsbehövande beräknas tidsfristen från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnades in. I fråga om sådana innehavare av EU-blåkort som har utnyttjat sådan rörlighet för längre vistelse som avses i artikel 21 i blåkortsdirektivet beaktas vid beräkningen av en oavbruten vistelse på fem år också laglig vistelse i någon av Europeiska unionens medlemsstater som innehavare av EU-blåkort och dessutom nationellt uppehållstillstånd för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

högkvalificerad anställning eller tillstånd för forskare samt som person som beviljats internationellt skydd. Som innehavare av tillstånd för studerande beaktas hälften av den lagliga vistelsen. Dessutom förutsätts av innehavare av EU-blåkort att de omedelbart innan ansökan om uppehållstillstånd lämnades in har vistats lagligen i landet oavbrutet i två år.

58 b §

(58 b § upphävs)

Återkallande av EU-blåkort

Bestämmelserna om återkallande av uppehållstillstånd i 58 § tillämpas också på återkallande av EU-blåkort. Ett EU-blåkort återkallas också om innehavaren har varit arbetslös oavbrutet över tre månader.

67 §

67 §

*Migrationsverket som
uppehållstillståndsmyndighet*

*Migrationsverket som
uppehållstillståndsmyndighet*

Migrationsverket beviljar och återkallar uppehållstillstånd.

Migrationsverket beviljar och återkallar uppehållstillstånd.

*Migrationsverket återkallar
uppehållstillstånd på de grunder som anges i
58, 58 a och 58 b §.*

Beslut om att uppehållstillstånd inte ska återkallas i sådana fall som avses i 58 § 3 mom. fattas av Migrationsverket.

Migrationsverket är den kontaktpunkt för informationsutbyte som avses i artikel 25 i rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning, sådan den lyder ändrad genom direktiv 2011/51/EU, och i artikel 22 i direktivet om högkvalificerad anställning.

Beslut om att uppehållstillstånd inte ska återkallas i sådana fall som avses i 58 § 3 mom. fattas av Migrationsverket. Migrationsverket är den kontaktpunkt för informationsutbyte som avses i artikel 25 i rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning.

69 a §

69 a §

Beslut på basis av familjeband

Beslut på basis av familjeband

Ett beslut som gäller en ansökan om uppehållstillstånd på basis av familjeband ska delges sökanden senast nio månader efter det att ansökan lämnades in. *Ett beslut som gäller*

Ett beslut som gäller en ansökan om uppehållstillstånd på basis av familjeband ska delges sökanden senast nio månader efter det

Gällande lydelse

en ansökan om uppehållstillstånd på basis av familjeband för en familjemedlem till en innehavare av ett EU-blåkort ska delges sökanden senast sex månader efter det att ansökan lämnades in. Under exceptionella förhållanden kan beslutet delges senare.

73 a §

EU-blåkort

EU-blåkort beviljas en utlänning som uppvisar ett arbetsavtal eller ett bindande arbetserbjudande för minst ett år för en högkvalificerad anställning och de allmänna villkoren för beviljande av uppehållstillstånd uppfylls. En ytterligare förutsättning är att lönen enligt arbetsavtalet eller det bindande arbetserbjudandet är minst 1,5 gånger den genomsnittliga bruttolönen för löntagare.

På beviljandet av EU-blåkort tillämpas inte 72, 72 a och 72 b §.

73 b §

Återkomst till och vistelse i landet för innehavare av EU-blåkort och deras familjemedlemmar som flyttat till en annan medlemsstat

Om en annan medlemsstat i Europeiska unionen inte beviljar ett EU-blåkort till en innehavare av ett blåkort som Finland beviljat, får innehavaren och innehavarens familjemedlemmar sedan de fått ett negativt beslut återvända till landet och vistas i landet i tre månader också om det blåkort Finland beviljat inte längre är i kraft.

77 §

Verkan av certifiering för arbetsgivare

På en utlännings ansökan om uppehållstillstånd som gäller uppehållstillstånd för förvärvsarbete hos en certifierad arbetsgivare enligt detta kapitel tillämpas 71 a § 1 mom. 1 punkten och 2 mom. samt 71 b § 1 mom. 1–5 punkten och 2 mom.

Föreslagen lydelse

att ansökan lämnades in. Under exceptionella förhållanden får beslutet delges senare.

(73 a § upphävs)

(73 b § upphävs)

77 §

Verkan av certifiering för arbetsgivare

På en utlännings ansökan om uppehållstillstånd som gäller uppehållstillstånd för förvärvsarbete hos en certifierad arbetsgivare enligt detta kapitel eller lagen om högkvalificerad anställning tillämpas 71 a § 1 mom. 1 punkten och 2 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

— — — — —
samt 71 b § 1 mom. 1–5 punkten och 2 mom.
i denna lag.
— — — — —

81 a §

81 a §

Rätt att arbeta med stöd av uppehållstillstånd

Rätt att arbeta med stöd av uppehållstillstånd

— — — — —
En utlänning som arbetar med stöd av uppehållstillstånd beviljas på ansökan rätt att arbeta utan begränsning av bransch eller någon annan begränsning, om det finns grundad anledning att misstänka att utlänningens arbetsgivare på ett betydande sätt har försummat sina skyldigheter som arbetsgivare eller på något annat sätt utnyttjat utlänningen och om utlänningens nya arbetsgivare till ansökan fogar de uppgifter som avses i 71 b § 1 mom. och, om Migrationsverket kräver det, de uppgifter som avses i 71 b § 2 och 3 mom.

En utlänning som har beviljats EU-blåkort har rätt att arbeta i en högkvalificerad anställning.

Sådan rätt att arbeta som baserar sig på denna paragraf ska, med undantag av sådant uppehållstillstånd som avses i 4 mom., antecknas i anslutning till utlänningens uppehållstillstånd.

— — — — —
En utlänning som arbetar med stöd av uppehållstillstånd beviljas på ansökan rätt att arbeta utan begränsning av bransch eller någon annan begränsning, om det finns grundad anledning att misstänka att utlänningens arbetsgivare på ett betydande sätt har försummat sina skyldigheter som arbetsgivare eller på något annat sätt utnyttjat utlänningen och om utlänningens nya arbetsgivare till ansökan fogar de uppgifter som avses i 71 b § 1 mom. och, om Migrationsverket kräver det, de uppgifter som avses i 71 b § 2 och 3 mom.

(81 a § 6 mom. upphävs)

Sådan rätt att arbeta som baserar sig på denna paragraf ska, med undantag av sådant uppehållstillstånd som avses i 4 mom., antecknas i anslutning till utlänningens uppehållstillstånd.

84 §

Behandlingstider

— — — — —
Ett beslut om EU-blåkort ska delges sökanden senast inom 90 dagar från det att ansökan lämnats in. Behandlingstiden upphör att löpa till dess att ansökan har kompletterats.

(84 § 4 mom. upphävs)

187 §

187 §

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Arbets- och näringsbyrån eller
Migrationsverket kan besluta att
uppehållstillstånd enligt *detta kapitel* inte

Arbets- och näringsbyrån eller
Migrationsverket kan besluta att
uppehållstillstånd enligt *5 kap. samt lagen om*

Gällande lydelse

beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 §. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att arbets- och näringsbyrån eller Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare till den del det är fråga om de förutsättningar enligt 72 a § 1 mom. som avgörs av arbets- och näringsbyrån.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

Föreslagen lydelse

högkvalificerad anställning inte beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 § *i denna lag*. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att arbets- och näringsbyrån eller Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare *samt* till den del det är fråga om de förutsättningar enligt 72 a § 1 mom. som avgörs av arbets- och näringsbyrån.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 187 och 194 § i en lag om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ändring av utlänningslagen (389/2023) 187 § 1 mom. och 194 § som följer:

Gällande lydelse

187 §

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Migrationsverket kan besluta att uppehållstillstånd enligt *detta kapitel* inte beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 § 1 eller 2 punkten, 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 §. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

—————

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 § 1–3 punkten eller 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare till den del det är fråga om förutsättningarna enligt 72 § 1 mom.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

Föreslagen lydelse

187 §

Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbete

Migrationsverket kan besluta att uppehållstillstånd enligt *kapitel 5 och lagen om högkvalificerad anställning* inte beviljas i fråga om anställning hos en sådan arbetsgivare som själv eller via en företrädare har lämnat en myndighet oriktig eller vilseledande information i frågor som avses i 71 b § 1 eller 2 mom. eller 82 § i denna lag. Beslutet ska fattas utan obefogat dröjsmål efter det att Migrationsverket har fått kännedom om grunden för beslutet.

—————

194 §

Arbetsgivarens rätt att anföra besvär

En arbetsgivare har rätt att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbete till den del det är fråga om fullgörande av de skyldigheter för en arbetsgivare som föreskrivs i 71 b § och att anföra besvär över beslut om uppehållstillstånd för arbetstagare *samt* till den del det är fråga om förutsättningarna enligt 72 § 1 mom.

Arbetsgivaren har rätt att anföra besvär över sådana beslut om certifiering av arbetsgivare som avses i 76 och 78 §.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 11 och 13 § i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen (615/2020) 11 §
1 mom. 1 punkten och 13 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

*Rätt att få uppgifter mellan de
personuppgiftsansvariga för
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden*

Vid behandlingen av uppgifter i
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden har

1) Migrationsverket rätt att trots
sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för
behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1–5
punkten av polisen, skyddspolisen,
Gränsbevakningsväsendet, förläggningar,
flyktingslussar, förvarsheter,
utrikesministeriet, beskickningar, närings-,
trafik- och miljöcentraler, arbets- och
näringsbyråer samt myndigheter för
välfärdsområdet och Helsingfors stad få
uppgifter som är nödvändiga för att
Migrationsverket ska kunna sköta sina
uppgifter enligt utlänningslagen,
medborgarskapslagen (359/2003), lagen om
villkor för tredjelandsmedborgares inresa och
vistelse för säsongsanställning (907/2017),
nedan *säsongsarbetslagen*, lagen om villkor för
inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare
inom ramen för företagsintern förflyttning av
personal (908/2017), nedan *ICT-lagen*, lagen
om villkoren för tredjelandsmedborgares
inresa och vistelse på grund av forskning,
studier, praktik och volontärarbete (719/2018),
nedan forskar- och studerandelagen, lagen om
mottagande av personer som söker
internationellt skydd och om identifiering av
och hjälp till offer för människohandel
(746/2011), nedan mottagningslagen, lagen om
bemötande av utlänningar som tagits i förvar
och om förvarsheter (116/2002), nedan
förvarslagen och lagen om främjande av
integration (1386/2010), nedan
integrationslagen,

11 §

*Rätt att få uppgifter mellan de
personuppgiftsansvariga för
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden*

Vid behandlingen av uppgifter i
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden har

1) Migrationsverket rätt att trots
sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för
behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. av
polisen, skyddspolisen,
Gränsbevakningsväsendet, förläggningar,
flyktingslussar, förvarsheter,
utrikesministeriet, beskickningar, närings-,
trafik- och miljöcentraler samt arbets- och
näringsbyråer få uppgifter som är nödvändiga
för att Migrationsverket ska kunna sköta sina
uppgifter enligt utlänningslagen,
medborgarskapslagen (359/2003), lagen om
villkor för tredjelandsmedborgares inresa och
vistelse för säsongsanställning (907/2017),
nedan *säsongsarbetslagen*, lagen om villkor för
inresa och vistelse för
tredjelandsmedborgare inom ramen för
företagsintern förflyttning av personal
(908/2017), nedan *ICT-lagen*, lagen om
villkoren för tredjelandsmedborgares inresa
och vistelse på grund av forskning, studier,
praktik och volontärarbete (719/2018), nedan
forskar- och studerandelagen, lagen om
villkor för tredjelandsmedborgares inresa och
vistelse för högkvalificerad anställning (/),
nedan *lagen om högkvalificerad anställning*,
lagen om mottagande av personer som söker
internationellt skydd och om identifiering av
och hjälp till offer för människohandel
(746/2011), nedan *mottagningslagen*, lagen
om bemötande av utlänningar som tagits i
förvar och om förvarsheter (116/2002),
nedan *förvarslagen*, och lagen om främjande
av integration (1386/2010), nedan
integrationslagen,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

13 §

Annan rätt att få uppgifter

Annan rätt att få uppgifter

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1–5 punkten, förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten, förvarsenheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata tjänsteproducenter och av företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom., punkten, förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten och förvarsenheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, *lagen om högkvalificerad anställning*, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata tjänsteproducenter och av företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i migrationsförvaltningen (683/2023) 3 § 2 mom., 11 § 1 mom. och 13 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

*Personuppgiftsansvariga och
ansvarsfördelningen i fråga om
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden*

För att utföra sina lagstadgade uppgifter får varje myndighet behandla de uppgifter den registrerat på följande sätt:

- 1) Migrationsverket för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1–5 punkten,
 - 2) polisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 3) skyddspolisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 2 mom.,
 - 4) Gränsbevakningsväsendet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 5) förläggningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 3 punkten,
 - 6) flyktingslussar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten,
 - 7) försvarsenheter för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 4 punkten,
 - 8) utrikesministeriet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 9) beskickningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten,
 - 10) närings-, trafik- och miljöcentraler för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten,
 - 11) arbets- och näringsbyråer för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 12) välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 5 punkten.
-

11 §

*Rätt att få uppgifter mellan de
personuppgiftsansvariga för*

Föreslagen lydelse

3 §

*Personuppgiftsansvariga och
ansvarsfördelningen i fråga om
ärendehanteringssystemet för
utlänningsärenden*

För att utföra sina lagstadgade uppgifter får varje myndighet behandla de uppgifter den registrerat på följande sätt:

- 1) Migrationsverket för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom.,
 - 2) polisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 3) skyddspolisen för behandlingsändamål som anges i 1 § 2 mom.,
 - 4) Gränsbevakningsväsendet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 5) förläggningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 3 punkten,
 - 6) flyktingslussar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten,
 - 7) försvarsenheter för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 4 punkten,
 - 8) utrikesministeriet för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 punkten,
 - 9) beskickningar för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten,
 - 10) närings-, trafik- och miljöcentraler för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten,
 - 11) välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad för behandlingsändamål som anges i 1 § 1 mom. 5 punkten.
-

11 §

*Rätt att få uppgifter mellan de
personuppgiftsansvariga för*

Gällande lydelse

ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden

Vid behandlingen av uppgifter i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden har

1) Migrationsverket rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1–5 punkten av polisen, skyddspolisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter, utrikesministeriet, beskickningar, närings-, trafik- och miljöcentraler, arbets- och näringsbyråer samt myndigheter för välfärdsområdet och Helsingfors stad få uppgifter som är nödvändiga för att Migrationsverket ska kunna sköta sina uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen (359/2003), lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (907/2017), nedan *säsongsarbetslagen*, lagen om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (908/2017), nedan *ICT-lagen*, lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018), nedan *forskar- och studerandelagen*, lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011), nedan *mottagningslagen*, lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter (116/2002), nedan *förvarslagen* och lagen om främjande av integration (681/2023), nedan *integrationslagen*,

2) en förläggning trätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, andra förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de

Föreslagen lydelse

ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden

Vid behandlingen av uppgifter i ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden har

1) Migrationsverket rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål som avses i 1 § 1 mom. av polisen, skyddspolisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter, utrikesministeriet, beskickningar, närings-, trafik- och miljöcentraler samt välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad få uppgifter som är nödvändiga för att Migrationsverket ska kunna sköta sina uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen (359/2003), lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (907/2017), nedan ***säsongsarbetslagen***, lagen om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (908/2017), nedan ***ICT-lagen***, lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018), nedan ***forskar- och studerandelagen***, lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan ***lagen om högkvalificerad anställning***, lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011), nedan ***mottagningslagen***, lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter (116/2002), nedan ***förvarslagen***, och lagen om främjande av integration (681/2023), nedan ***integrationslagen***,

2) en förläggning trätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, andra förläggningar, flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de

Gällande lydelse

uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förläggningens uppgifter enligt mottagningslagen,

3) en flyktingsluss rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, andra flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av flyktingslussens uppgifter enligt utlänningslagen och mottagningslagen,

4) en förvarsenhet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar och andra förvarsenheter få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förvarsenhetens uppgifter enligt förvarslagen,

5) utrikesministeriet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och beskickningar få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av utrikesministeriets uppgifter enligt utlänningslagen,

6) en beskickning rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och utrikesministeriet få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av beskickningens uppgifter enligt utlänningslagen och medborgarskapslagen,

7) en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten lag av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, beskickningar och välfärdsområdets myndigheter samt Helsingfors stad få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av centralens uppgifter enligt utlänningslagen och integrationslagen,

Föreslagen lydelse

uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förläggningens uppgifter enligt mottagningslagen,

3) en flyktingsluss rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, andra flyktingslussar, förvarsenheter och närings-, trafik- och miljöcentraler få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av flyktingslussens uppgifter enligt utlänningslagen och mottagningslagen,

4) en förvarsenhet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar och andra förvarsenheter få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av förvarsenhetens uppgifter enligt förvarslagen,

5) utrikesministeriet rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och beskickningar få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av utrikesministeriets uppgifter enligt utlänningslagen,

6) en beskickning rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet och utrikesministeriet få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av beskickningens uppgifter enligt utlänningslagen och medborgarskapslagen,

7) en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 5 punkten lag av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, förläggningar, flyktingslussar, beskickningar och välfärdsområdets myndigheter samt Helsingfors stad få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av centralens uppgifter enligt utlänningslagen och integrationslagen,

Gällande lydelse

8) en arbets- och näringsbyrå rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten av Migrationsverket, polisen, Gränsbevakningsväsendet, beskickningar och närings-, trafik- och miljöcentraler få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av byråns uppgifter enligt utlänningslagen,

9) en myndighet i ett välfärdsområde och Helsingfors stad rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 5 punkten av Migrationsverket, flyktingförläggningen och närings-, trafik- och miljöcentralen få de uppgifter som är nödvändiga för hanteringen av välfärdsområdets uppgifter enligt integrationslagen.

13 §

Annan rätt att få uppgifter

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1–5 punkten, förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingsslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten, förvarsenheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten samt en myndighet för välfärdsområdet och Helsingfors stad för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 5 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata

Föreslagen lydelse

8) en myndighet i ett välfärdsområde och Helsingfors stad rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 5 punkten av Migrationsverket, flyktingförläggningen och närings-, trafik- och miljöcentralen få de uppgifter som är nödvändiga för hanteringen av välfärdsområdets uppgifter enligt integrationslagen.

13 §

Annan rätt att få uppgifter

Migrationsverket har för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom., förläggningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, flyktingsslussar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 och 3 punkten och förvarsenheter för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 4 punkten, närings-, trafik- och miljöcentralerna, utrikesministeriet och beskickningar för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 1 punkten samt välfärdsområdets myndigheter och Helsingfors stad för behandlingsändamål enligt 1 § 1 mom. 5 punkten rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt för skötseln av uppgifter enligt utlänningslagen, medborgarskapslagen, säsongarbetslagen, ICT-lagen, forskar- och studerandelagen, *lagen om högkvalificerad anställning*, mottagningslagen, förvarslagen och integrationslagen få nödvändiga uppgifter om fysiska och juridiska personer av de aktörer som anges i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt av privata tjänsteproducenter och av företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tjänsteproducenter och av företrädare som
förordnats för barn utan vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 56 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) 56 § 2 punkten, sådan den
lyder i lag 221/2023, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

56 §

56 §

Ordnande av hälso- och sjukvård i vissa fall

Ordnande av hälso- och sjukvård i vissa fall

Vid ordnande av hälso- och sjukvård
jämföras i denna lag med invånare i ett
vårdsområde också en person som vistas i
en kommun som ligger inom
vårdsområdets område och

Vid ordnande av hälso- och sjukvård
jämföras i denna lag med invånare i ett
vårdsområde också en person som vistas i
en kommun som ligger inom
vårdsområdets område och

2) har beviljats ett sådant EU-blåkort som
avses i 73 a § i utlänningslagen eller är
familjemedlem till en sådan person enligt 37 §
i den lagen,

2) har beviljats ett sådant EU-blåkort som
avses i 5 § i lagen om villkor för
tredjelandsmåborgares inresa och vistelse
för högkvalificerad anställning (/) eller är
familjemedlem till en sådan person enligt 37 §
i utlänningslagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 9 och 10 § i universitetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen (558/2009) 9 § 3 mom. och 10 § 2 mom., sådana de lyder, 9 § 3 mom. i lag 1367/2018 och 10 § 2 mom. i lag 279/2022, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Uppdragsutbildning

Universitetet ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort, kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd av utlänningslagen (301/2004), eller av sådana personers familjemedlemmar. *På definitionen av en familjemedlem tillämpas utlänningslagen.*

Föreslagen lydelse

9 §

Uppdragsutbildning

Universitetet ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort *med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan **lagen om högkvalificerad anställning**, i utlänningslagen avsett kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.*

Gällande lydelse

10 §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte heller ut av personer som har i utlänningslagen avsett EU-blåkort, kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 9 §.

Föreslagen lydelse

10 §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte heller ut av personer som har ett *med stöd av lagen om högkvalificerad anställning beviljat* EU-blåkort, *i utlänningslagen avsett* kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 9 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 13 och 13 a § i yrkeshögskolelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i yrkeshögskolelagen (932/2014) 13 § 3 mom. och 13 a § 2 mom., sådana de lyder, 13 § 3 mom. i lag 1368/2018 och 13 a § 2 mom. i lag 280/2022, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Uppdragsutbildning

Yrkeshögskolan ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort, *kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd av utlänningslagen (301/2004), eller av sådana personers familjemedlemmar. På definitionen av en familjemedlem tillämpas utlänningslagen.*

13 a §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte

Föreslagen lydelse

13 §

Uppdragsutbildning

Yrkeshögskolan ska av den som beställer utbildningen ta ut en sådan avgift för ordnandet av uppdragsutbildningen som åtminstone täcker kostnaderna för utbildningen. Den som har beställt utbildningen har rätt att av de studerande som deltar i uppdragsutbildningen ta ut avgifter i enlighet med lagstiftningen i beställarens placeringsstat eller i enlighet med beställarens praxis. Beställaren får dock inte ta ut avgifter av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av dem som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av familjemedlemmar till nämnda personer. Beställaren får inte heller ta ut avgifter av personer som har beviljats EU-blåkort *med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/), nedan **lagen om högkvalificerad anställning**, i utlänningslagen avsett kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.*

13 a §

Avgifter som tas ut för sådan utbildning på främmande språk som leder till examen

Avgift tas dock inte ut av medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller av sådana personers familjemedlemmar. Avgift tas inte

Gällande lydelse

heller ut av personer som har i utlänningslagen avsett EU-blåkort, kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 13 §.

Föreslagen lydelse

heller ut av personer som har ett med stöd av lagen om högkvalificerad anställning beviljat EU-blåkort, i utlänningslagen avsett kontinuerligt uppehållstillstånd som beviljats på annan grund än studier, permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller av sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. Avgift tas inte heller ut av studerande som deltar i uppdragsutbildning enligt 13 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 9 § i gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gymnasielagen (714/2018) 9 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

9 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämföras med medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för deras familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har i utlänningslagen (301/2004) avsett EU-blåkort, kontinuerligt

Föreslagen lydelse

9 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämföras med medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för deras familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för

Gällande lydelse

eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller för deras familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. På den som deltar i uppdragsutbildning tillämpas inte 1 § 2 mom., 10, 15, 16 och 19–22 §, 28 § 3 mom., 32 § 1 mom. och 34 § 2 mom. i denna lag.

Föreslagen lydelse

tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) eller kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd av utlänningslagen (301/2004), eller för deras familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen. På den som deltar i uppdragsutbildning tillämpas inte 1 § 2 mom., 10, 15, 16 och 19–22 §, 28 § 3 mom., 32 § 1 mom. och 34 § 2 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildning (531/2017) 33 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

33 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för sådana personers familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har i utlänningslagen (301/2004) avsett EU-blåkort, kontinuerligt

Föreslagen lydelse

33 §

Uppdragsutbildning

Uppdragsutbildning får inte ordnas för medborgare i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för personer som jämföras med medborgare i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som Europeiska unionen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart, eller för sådana personers familjemedlemmar. Uppdragsutbildning får inte heller ordnas för personer som har beviljats EU-blåkort med stöd av lagen om villkor för

Gällande lydelse

eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, eller för sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.

Föreslagen lydelse

tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) eller kontinuerligt eller permanent uppehållstillstånd eller EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta *med stöd av utlänningslagen (301/2004)*, eller för sådana personers familjemedlemmar. I fråga om begreppet familjemedlem tillämpas definitionen i utlänningslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) 11 § 3 mom., sådant det lyder i lag 727/2018, som följer:

Gällande lydelse

11 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare *jämte* hushåll. Med en finsk medborgare jämföras *en person*

1) vars uppehållsrätt har registrerats enligt vad som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

Föreslagen lydelse

11 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare *och dennes hushåll*. Med finsk medborgare jämföras

1) *den* vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) *den* som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

Gällande lydelse

3) som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete beviljats uppehållstillstånd som ger rätt till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket gett ett intyg som avses i sistnämnda lag som berättigar till minst ett års vistelse.

Föreslagen lydelse

3) *den* som med stöd av *lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/)* har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket gett ett intyg som avses i sistnämnda lag som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus (574/2016) 10 § 2 mom., sådant det lyder i lag 728/2018, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare med hushåll. I denna lag jämföras med en finsk medborgare den som

1) har en uppehållsrätt som registrerats enligt 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett uppehållskort enligt det kapitlet,

2) med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och

Föreslagen lydelse

10 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämföras

1) *den vars* uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) *den som* med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och

Gällande lydelse

volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete beviljats uppehållstillstånd som ger rätt till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket gett ett intyg som avses i sistnämnda lag och som berättigar till minst ett års vistelse.

Föreslagen lydelse

volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) *den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 4 § i aravabegränsningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aravabegränsningslagen (1190/1993) 4 § 3 mom., sådant det lyder i lag 726/2018, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare jämte hushåll. Med en finsk medborgare jämställs en person

1) vars uppehållsrätt har registrerats enligt vad som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

Föreslagen lydelse

4 §

Bostadsbruk och hyresgäster

Till hyresgäst kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) *den vars* uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen (301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

Gällande lydelse

2) som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete beviljats uppehållstillstånd som ger rätt till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket gett ett intyg som avses i sistnämnda lag som berättigar till minst ett års vistelse.

Föreslagen lydelse

2) *den som* med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) *den som med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller* som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bostadsrättsbostäder (393/2021) 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 517/2023, som följer:

Gällande lydelse

12 §

Krav som gäller bostadsrättshavare

Till bostadsrättshavare kan väljas en finsk medborgare och hans eller hennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats enligt 10 kap. i utlänningslagen (301/2004)

Föreslagen lydelse

12 §

Krav som gäller bostadsrättshavare

Till bostadsrättshavare kan väljas en finsk medborgare och dennes hushåll. Med finsk medborgare jämställs

1) den vars uppehållsrätt har registrerats på det sätt som anges i 10 kap. i utlänningslagen

Gällande lydelse

eller den som beviljats ett uppehållskort enligt det kapitlet,

2) den som på basis av studier har beviljats ett i lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) avsett uppehållstillstånd,

3) den som beviljats ett i utlänningslagen eller ett i lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete avsett uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse, eller den som Migrationsverket har gett ett sådant intyg som berättigar till minst ett års vistelse som avses i den sistnämnda lagen.

Föreslagen lydelse

(301/2004) eller som har beviljats ett sådant uppehållskort som avses i det kapitlet,

2) den som med stöd av lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete (719/2018) har beviljats uppehållstillstånd för studier,

3) den som *med stöd av lagen om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (/) har beviljats EU-blåkort som berättigar till minst ett års vistelse, eller som med stöd av utlänningslagen eller lagen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på grund av forskning, studier, praktik och volontärarbete har beviljats uppehållstillstånd som berättigar till minst ett års vistelse eller som Migrationsverket har gett ett i den lagen avsett intyg som berättigar till minst ett års vistelse.*

Denna lag träder i kraft den 20 .
